

EUROPESE
COMMISSIE

Straatsburg, 5.4.2022
COM(2022) 151 final

2022/0100 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en tot intrekking van Verordening (EG)
nr. 1005/2009**

(Voor de EER relevante tekst)

{SEC(2022) 157 final} - {SWD(2022) 98 final} - {SWD(2022) 99 final} -
{SWD(2022) 100 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Probleemomschrijving en doelstellingen

Met de Europese Green Deal is een nieuwe groeistrategie voor de EU gelanceerd die bedoeld is om de EU tot een eerlijke en welvarende samenleving met een moderne, hulpbronnenefficiënte en concurrerende economie om te vormen. De ambitie van de Commissie om haar klimaatdoelstellingen te verhogen en van Europa tegen 2050 het eerste klimaatneutrale continent te maken, wordt hierdoor opnieuw bevestigd. De strategie is er bovendien op gericht om de gezondheid en het welzijn van de burgers te beschermen tegen milieugerelateerde risico's en effecten. Met het oog op de dringende noodzaak om klimaatactie te ondernemen verhoogde de EU haar klimaatambitie via Verordening (EU) 2021/1119 (de Europese klimaatwet)¹, die in 2021 werd aangenomen. De klimaatwet stelt de bindende doelstelling vast om de netto-broeikasgasemissies met ten minste 55 % in 2030 ten opzichte van 1990 te verminderen en de EU uiterlijk in 2050 klimaatneutraal te maken. Ook heeft de EU haar oorspronkelijke nationaal bepaalde bijdrage op grond van de *Overeenkomst van Parijs inzake Klimaatverandering* opwaarts bijgesteld van ten minste 40 % broeikasgasemissiereducties tegen 2030 tot ten minste 55 % nettobroeikasgasemissiereducties. Om deze doelstellingen te verwezenlijken, en de wereldwijde gemiddelde temperatuurstijging binnen 1,5 °C te houden, moeten de instrumenten om de EU-economie koolstofvrij te maken, worden versterkt.

Ozonafbrekende stoffen zijn door de mens gemaakte stoffen die na emissie vaak de bovenste atmosfeer bereiken en schade toebrengen aan de stratosferische ozonlaag, die het oppervlak van de aarde beschermt tegen gevaarlijke UV-straling van de zon. Deze schade leidt tot het zogenaamde “gat in de ozonlaag” met aanzienlijke nadelige gevolgen voor onze gezondheid en voor de biosfeer die op hun beurt weer hoge financiële kosten met zich meebrengen. Bovendien zijn ozonafbrekende stoffen ook krachtige broeikasgassen met een hoog aardopwarmingsvermogen.

Dankzij de acties die sinds de goedkeuring in 1987 van het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (hierna: het protocol) wereldwijd tegen de aantasting van de ozonlaag zijn genomen, is het gat in de ozonlaag bezig zich te herstellen, op voorwaarde dat wordt toegezien op naleving van bestaande maatregelen en nieuwe uitdagingen snel het hoofd worden geboden. Verder zijn aanzienlijke klimaatvoordelen behaald; voor de periode 1988 tot 2010 waren deze voordelen 5-6 maal groter dan de voordelen die tijdens de eerste verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto (2008-2012) werden behaald². In 2019 schatten onderzoekers dat met het protocol maar liefst 1,1 °C aardopwarming was voorkomen in delen van het Noordpoolgebied³.

Het is dan ook cruciaal dat de EU een terugval voorkomt en haar beleid inzake ozonafbrekende stoffen afstemt op de doelstellingen in de Europese Green Deal, het protocol en de Overeenkomst van Parijs.

Verordening (EG) nr. 1005/2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen is het belangrijkste instrument gericht op ozonafbrekende stoffen in de EU. De algemene

¹ PB L 243 van 9.7.2021, blz. 1.

² UNEP (2011). A critical link in protecting the climate and the ozone layer. <https://www.unep.org/resources/report/hfcs-critical-link-protecting-climate-and-ozone-layer>

³ Rishav Goyal et al. 2019. Reduction in surface climate change achieved by the 1987 Montreal Protocol.

doelstelling is om emissies van ozonafbrekende stoffen te voorkomen en naleving van het protocol te waarborgen. De verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen werd onderworpen aan een “Refit”-evaluatie,⁴ waaruit naar voren kwam dat de verordening weliswaar over het algemeen passend was, maar beter kon worden afgestemd op de Europese Green Deal en dat het ontwerp ervan voor enige verbetering vatbaar was.

Het voorstel is erop gericht de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen te vervangen en tegelijkertijd een strikt niveau van controle te handhaven, met name om:

1. de maatregelen af te stemmen op de Europese Green Deal door aanvullende emissiereducties op te leggen die haalbaar zijn tegen evenredige kosten;
2. een uitgebreidere monitoring van ozonafbrekende stoffen te waarborgen, met inbegrip van stoffen die (nog) niet zijn gereguleerd;
3. bestaande regels te vereenvoudigen en de doeltreffendheid ervan te bevorderen om de administratieve kosten te verlagen;
4. de duidelijkheid en samenhang met andere regels te verbeteren.

Achtergrond

Met het oog op de aantasting van de ozonlaag en het in de jaren tachtig ontdekte “gat in de ozonlaag” kwam de internationale gemeenschap overeen maatregelen te nemen in het kader van het Verdrag van Wenen ter bescherming van de ozonlaag uit 1985. Het protocol bij het verdrag voorzag in een wereldwijd tijdschema voor de uitfasering van de productie en het verbruik van bijna 100 ozonafbrekende stoffen. Het protocol en de daaropvolgende besluiten van de 197 partijen bij het protocol hebben een wereldwijd juridisch kader voor de regulering van ozonafbrekende stoffen tot stand gebracht.

De EU en haar lidstaten zijn partij bij het protocol en zijn gebonden aan het uitfaseringstijdschema voor de diverse groepen van ozonafbrekende stoffen. Alle uitfaseringsdata voor ontwikkelde landen zijn inmiddels verstreken.

Bijgevolg verbiedt de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen de productie, het in de handel brengen en het gebruik van ozonafbrekende stoffen, met een vrijstelling voor een klein aantal specifieke toepassingen. Talloze ozonafbrekende stoffen waren in de Unie al uitgefaseerd jaren voordat in het protocol overeenstemming werd bereikt over het wereldwijde tijdschema. De verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen gaat verder dan het protocol door de handel in en het gebruik van producten en apparaten met ozonafbrekende stoffen te beperken. Tot slot vermeldt de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen, in bijlage I, de ozonafbrekende stoffen die worden gereguleerd krachtens het protocol, en in bijlage II zogenaamde “nieuwe stoffen” die (nog) niet worden gereguleerd door het protocol.

De verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen wordt aangevuld door Besluit (EU) 2010/372 van de Commissie betreffende het gebruik van gereguleerde stoffen als hulpstof, Verordening (EU) nr. 1088/2013 van de Commissie met betrekking tot aanvragen voor invoer- en uitvoervergunningen voor producten en apparaten die halonen bevatten of nodig hebben voor kritische toepassingen in vliegtuigen, en Verordening (EU) nr. 291/2011 van de Commissie betreffende essentieel gebruik van gereguleerde stoffen, chloorfluorkoolwaterstoffen uitgezonderd, voor analytische en laboratoriumtoepassingen.

⁴ Evaluation of Regulation (EC) No 1005/2009 of the European Parliament and of the Council of 16 September 2009 on substances that deplete the ozone layer {SWD(2019) 407 final} https://ec.europa.eu/clima/sites/default/files/ozone/docs/swd_2019_406_en.pdf

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

De voorgestelde verordening (evenals de huidige verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen) heeft talloze overeenkomsten met Verordening (EU) nr. 517/2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen⁵, die gelijktijdig wordt herzien. Deze twee verordeningen moeten er gezamenlijk voor zorgen dat de Unie voldoet aan haar verplichtingen met betrekking tot ozonafbrekende stoffen en HFK's op grond van het protocol. Ofschoon beide herzieningen elkaar niet direct beïnvloeden, hebben ze gevolgen voor dezelfde belanghebbenden en sectoren, en dezelfde activiteiten (handel, gebruik van apparatuur enz.) en maken ze gebruik van vergelijkbare controlemaatregelen, waaronder een systeem van handelsvergunningen zoals voorgeschreven door het protocol. Zowel het bedrijfsleven als de autoriteiten pleiten dan ook voor nauwe afstemming van hun ter zake dienende regels (bv. ten aanzien van douanecontroles, regels inzake lekkage, definities enz.)

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Verordening (EU) 2021/1119 bevat een bindende doelstelling om uiterlijk in 2050 binnen de Unie klimaatneutraliteit te bereiken met het oog op de temperatuurdoelstellingen op lange termijn van de Overeenkomst van Parijs. Om de doelstelling inzake klimaatneutraliteit te verwezenlijken, voorziet de Europese klimaatwet tevens in de bindende klimaatdoelstelling om nettobroeikasgasemissies in 2030 in de hele Unie met ten minste 55 % te reduceren opzichte van de niveaus van 1990. Zowel de doelstellingen voor 2030 als die voor 2050 vereisen een harmonisatie van alle relevante EU-beleidsterreinen. Hoewel de klimaatrelevantie van emissies van ozonafbrekende stoffen niet wordt meegeteld voor deze doelstellingen, kunnen maatregelen om emissies van ozonafbrekende stoffen te voorkomen en verder te reduceren bijdragen tot het behalen van de temperatuurdoelstellingen van de Overeenkomst van Parijs.

Bovendien is er een nauwe samenhang met het beleid inzake afvalstoffen⁶ en chemische stoffen⁷, en wetgeving op het gebied van douane en markttoezicht. De huidige herziening heeft tot doel meer duidelijkheid te scheppen door een nauwere afstemming op deze wetgeving. Richtlijn 2010/75/EU inzake industriële emissies en Verordening (EG) nr. 166/2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen (Europees PRTR) worden momenteel eveneens herzien.

Laatstgenoemde ziet toe op emissies van ozonafbrekende stoffen, maar fijnmazigere informatie zou van pas komen om de krachtens de verordening verzamelde rapportagegegevens aan te vullen. Krachtens de richtlijn inzake industriële emissies worden grenswaarden door de bevoegde autoriteiten vastgesteld, en mogen deze de met de beste beschikbare technieken (BBT) geassocieerde emissieniveaus niet overschrijden. Een systematischere beschouwing van ozonafbrekende stoffen als een belangrijke milieuparameter bij de ontwikkeling BBT-referentiedocumenten (BREF's) zou van pas komen bij het reguleren van industriële emissies. Gezien de relevantie van emissies aan het einde van de levensduur van isolatieschuimen die ozonafbrekende stoffen bevatten, zijn er krachtige synergieën met doelstellingen van de circulaire economie en EU-afvalstoffenbeleid. De voor 2023 geplande herziening van de kaderrichtlijn afvalstoffen waarvoor de effectbeoordeling

⁵ PB L 150 van 20.5.2014, blz. 195.

⁶ Bv. Verordening (EG) nr. 1013/2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, Richtlijn 2012/19/EU betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, en de Kaderrichtlijn afvalstoffen (Richtlijn 2008/98/EG).

⁷ Bv. REACH (Verordening (EG) nr. 1907/2006), de richtlijn inzake industriële emissies (Richtlijn 2010/75/EU) en Verordening (EG) nr. 166/2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen (Europees PRTR).

van start is gegaan, is een goede gelegenheid om deze samenhang met de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen te versterken.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

Dit voorstel is gebaseerd op artikel 192, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, in overeenstemming met de doelstelling om de kwaliteit van het milieu te behouden, te beschermen en te verbeteren; de gezondheid van de mens te beschermen; en maatregelen op internationaal niveau te bevorderen om klimaatverandering aan te pakken.

• Subsidiariteit

Het voorstel vult sinds 2000 bestaande EU-wetgeving aan en voldoet om de volgende redenen duidelijk aan het subsidiariteitsbeginsel:

Ten eerste is bescherming van het klimaatsysteem een grensoverschrijdende aangelegenheid. Individuele lidstaten kunnen de problemen niet zelf oplossen. De omvang van het probleem vereist EU-brede maatregelen en wereldwijde maatregelen.

De verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen verbiedt de productie, het in de handel brengen en de verdere levering, de invoer, de uitvoer en het gebruik van gereguleerde stoffen en producten en apparaten die gebruikmaken van dergelijke stoffen. De verordening is dan ook relevant voor de werking van de interne markt. Voor de werking van de interne markt van de EU en het vrije verkeer van goederen verdient het sterk de voorkeur dat dergelijke maatregelen op EU-niveau worden genomen.

Het protocol beschouwt de EU als een regionale organisatie voor economische integratie (REIO) en de EU moet derhalve voldoen aan de verplichtingen die het protocol op uniaal niveau oplegt (bv. rapportage, vergunningensysteem, terugdringen van verbruik). Dit vereist relevante wetgeving op hetzelfde niveau; het zou uiterst moeilijk of zelfs onmogelijk zijn om naleving via 27 verschillende nationale systemen te bewerkstelligen.

• Evenredigheid

Het voorstel is in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel. De maatregelen zijn gebaseerd op een grondige beoordeling van hun kosteneffectiviteit.

Over het algemeen is het voorstel vooral gericht op de verbetering van bepaalde aspecten van de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen. Verdere beperkingen (d.w.z. terugwinningsverplichtingen), worden alleen voorgesteld als er technisch en economisch haalbare alternatieven beschikbaar zijn. Indien onder specifieke omstandigheden geen alternatieven voorhanden zijn, is voorzien in de mogelijkheid van vrijstellingen.

Wijzigingen in de rapportagevoorschriften zijn minimaal en brengen naar verwachting geen grote kosten voor ondernemingen met zich mee. Bepaalde wijzigingen (zoals afschaffing van de quotumregeling) zullen zelfs kostenbesparingen opleveren en onnodige administratieve lasten voor ondernemingen en nationale bevoegde autoriteiten vermijden.

Er worden geen gedetailleerde bepalingen voorgesteld wanneer de doelstellingen beter kunnen worden gerealiseerd door maatregelen te nemen op andere beleidsterreinen, bijvoorbeeld door wetgeving op het gebied van afvalstoffen of etikettering. Dit ter vermijding van overlappingsen die zouden kunnen leiden tot de onduidelijkheid over de verdeling van verantwoordelijkheden, wat een extra belasting voor overheden en bedrijven zou vormen.

- **Keuze van het instrument**

Het gekozen rechtsinstrument is een verordening, omdat het voorstel erop gericht is de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen te vervangen en te verbeteren en tegelijkertijd de algemene structuur ervan voor wat betreft controlemaatregelen (verboden, vrijstellingen en afwijkingen, rapportage) wil handhaven. De verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen is doeltreffend en passend gebleken. Aangezien het voorstel de structuur van de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen op diverse punten aanpast en wijzigt, moet laatstgenoemde worden ingetrokken en vervangen door een nieuwe verordening om juridische duidelijkheid te waarborgen. Ingrijpende veranderingen (bv. intrekking, of omzetting in een richtlijn) zouden lidstaten onnodig belasten en extra onzekerheid met zich meebrengen voor de in deze sector werkzame ondernemingen.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

Op 26 november 2019 publiceerde de Commissie haar evaluatieverslag⁸ over de uitvoering van de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen, in overeenstemming met de vereisten inzake betere regelgeving. De Raad voor regelgevingstoetsing erkende dat de evaluatiebevindingen goed onderbouwd waren maar adviseerde meer duidelijkheid te scheppen over i) de toegevoegde waarde van de huidige verordening, bovenop de eerdere verworvenheden, ii) de wereldwijde rol van de EU op dit gebied, en iii) de noodzaak van behoud van een hoog ambitieniveau, in het bijzonder ten aanzien van klimaatactie. Ook stelde de raad voor om de tekst beter leesbaar te maken voor leken. Met deze suggesties in het achterhoofd werden relevante delen van het evaluatieverslag herschreven.

Uit de evaluatie kwam naar voren dat de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen zorgt voor naleving van het protocol en derde landen aanmoedigt hetzelfde te doen. De verordening heeft een hoge milieuambitie door de meeste toepassingen van ozonafbrekende stoffen uit het verleden te verbieden, en tevens te zorgen voor een gelijk speelveld voor betrokken bedrijfstakken en ondernemingen in lidstaten. De evaluatie concludeerde dan ook dat de meeste verplichtingen en maatregelen van de huidige verordening passend zijn en daarom van kracht moeten blijven.

De evaluatie erkent echter ook dat de maatregelen niet volledig afgestemd zijn op de Europese Green Deal en dat verdere emissiereducties mogelijk zouden zijn tegen evenredige kosten. Een aanzienlijke hoeveelheid voor de ozonlaag en het klimaat relevante emissies kunnen tegen vrij geringe kosten worden gereduceerd als ozonafbrekende stoffen in bepaalde bouwmaterialen die met ozonafbrekende stoffen geblazen schuimen bevatten, systematisch teruggewonnen en vernietigd of gerecycleerd zouden worden. Daarnaast zouden sommige maatregelen doeltreffender kunnen zijn of zelfs kunnen worden geschrapt, aangezien ze feitelijk achterhaald zijn nu voor de meeste toepassingen van ozonafbrekende stoffen een verbod geldt. Hiermee zouden deels overbodige administratieve kosten kunnen worden vermeden. Bovendien werden bepaalde tekortkomingen in de monitoring vastgesteld. Tot slot werd geconstateerd dat de samenhang van sommige regels met andere EU-wetgeving enigszins te wensen overliet. Hierbij valt onder meer te denken aan douanewetgeving en

⁸ Evaluation of Regulation (EC) No 1005/2009 of the European Parliament and of the Council of 16 September 2009 on substances that deplete the ozone layer {SWD(2019) 407 final}

grenscontrolevoorschriften. Bovendien kan de verordening enigszins vereenvoudigd, verbeterd en verduidelijkt worden.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

De Commissie voerde een brede raadpleging uit met belanghebbenden, waaronder een openbare online raadpleging van 13 juli 2020 tot en met 9 november 2020⁹. Tevens werd een raadpleging van 42 belanghebbenden georganiseerd, die zich richtte op bedrijven die ozonafbrekende stoffen produceren, ngo's en bevoegde autoriteiten. Tot slot vond op 26 februari 2021 een onlineworkshop voor belanghebbenden plaats om de voorlopige resultaten van de effectbeoordeling te presenteren en belanghebbenden om input te vragen over bestaande gegevenshiaten; hieraan namen 66 belanghebbenden deel.

Over het algemeen waren de belanghebbenden het erover eens dat de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen een succesvol instrument blijft om aantasting van de ozonlaag tegen te gaan, en dat de geboekte vooruitgang gewaarborgd moet worden.

Vrijwel alle respondenten bij de openbare raadpleging waren het erover eens dat het nodig is om emissies van ozonafbrekende stoffen uit schuimen aan het einde van hun levensduur verder terug te dringen. Autoriteiten van de lidstaten en bedrijven bevestigden de aanzienlijke milieuvoordelen van een dergelijke optie. Een aantal autoriteiten van lidstaten toonde zich bezorgd over de kosten voor de passende verwerking van de afvalstoffen.

Over het algemeen beschouwden belanghebbenden de vereenvoudiging van het vergunningensysteem in het licht van de éénloketomgeving van de EU voor de douane¹⁰ alsmede het aanscherpen van maatregelen ter bestrijding van illegale activiteiten als belangrijke doelstellingen. Alle bedrijven (waaronder geraadpleegde laboratoriumgebruikers) en overheidsinstanties waren het eens over de optie om de registratieprocedure voor laboratoriumtoepassingen te vereenvoudigen. Verder vonden alle respondenten uit het bedrijfsleven en de meeste overheidsinstanties het belangrijk om de quotumregeling af te schaffen. Daarnaast benadrukte de luchtvaartsector dat een algemeen verbod op halonen niet haalbaar was, hetgeen door de instanties werd bevestigd.

Alle niet-zakelijke groepen van belanghebbenden bij de openbare raadpleging hechtten veel waarde aan aanvullende rapportagemaatregelen, terwijl bedrijven op dit punt verdeeld waren.

Veel van de suggesties om te komen tot betere samenhang en meer duidelijkheid zijn in het kader van de evaluatie en de raadplegingen voor deze herziening gedaan, door belanghebbenden. Twee derde van de respondenten bij de openbare raadpleging benadrukte het belang van een duidelijkere en beter leesbare juridische tekst van de verordening.

De raadplegingen werden dan ook volledig in overweging genomen bij het ontwikkelen van het voorstel, met name voor wat betreft het ontwerp van de beleidsmaatregelen en de potentiële gevolgen ervan.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

De Commissie heeft uitgebreid technisch advies vergaard uit een aantal deskundigenonderzoeken¹¹ waaronder een uitgebreide voorbereidende studie in verband met

⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12310-Ozone-layer-protection-revision-of-EU-rules/public-consultation_en

¹⁰ Voorstel van de Commissie voor een Verordening tot vaststelling van de éénloketomgeving van de Europese Unie voor de douane en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 952/2013 van 28 oktober 2020 (COM(2020) 673 final).

¹¹ De belangrijkste studies zijn: Ramboll (2019). Support study for the evaluation of Regulation (EC) No 1005/2009 on substances that deplete the ozone layer, SKN Enviro (2012), Further Assessment of

de herziening van de verordening. Het bedrijfsleven, de autoriteiten van de lidstaten en burgers werd gevraagd om input en technische ondersteuning te leveren ter voorbereiding van de studie.

- **Effectbeoordeling**

De Commissie voerde een effectbeoordeling uit. Drie beleidsopties, die betrekking hadden op verschillende beleidsmaatregelen, werden beoordeeld op hun doeltreffendheid om de nagestreefde doelen te realiseren en hun ecologische, economische en sociale gevolgen. Voor elke herzieningsdoelstelling werd een aantal maatregelen in kaart gebracht. De maatregelen, die complementair zijn en elkaar niet uitsluiten, werden op basis van hun verwachte (emissiereductie)kosten ingedeeld in drie beleidsopties.

- **Optie 1:** omvat maatregelen die kostenbesparingen of slechts zeer geringe kosten met zich meebrengen. Deze optie is voornamelijk gericht op vereenvoudigingen, betere samenhang en verduidelijkingen, maar omvat ook één zeer kostenefficiënte maatregel om emissies te reduceren, namelijk de verplichte terugwinning van schuimen waarin ozonafbrekende stoffen verwerkt zijn in met metaal beklede panelen.
- **Optie 2 (de voorkeursoptie):** vergelijkbaar met optie 1, maar omvat aanvullende maatregelen die naar verwachting enige kosten met zich mee zullen brengen, met name maatregelen gericht op emissiereductie, bv. door terugwinning verplicht te stellen voor een groter assortiment schuimen waarin ozonafbrekende stoffen zijn verwerkt, evenals uitgebreidere controle en toezicht.
- **Optie 3** omvat alle maatregelen die worden beoordeeld, waaronder die welke gepaard gaan met hoge (reductie)kosten.

Het basisscenario waartegen beleidsopties werden afgezet, gaat ervan uit dat de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en uitvoeringshandelingen volledig en ongewijzigd ten uitvoer worden gelegd. Optie 1 is de goedkope optie. Deze optie zou ten opzichte van het basisscenario een relevante hoeveelheid emissies vermijden en kostenbesparingen opleveren voor bedrijven en autoriteiten. In optie 2 worden de emissiereducties nagenoeg verdubbeld tegen bescheiden reductiekosten. De extra kosten hebben grotendeels betrekking op de terugwinning van schuim en hebben dus vooral gevolgen voor eigenaren van gebouwen. Deze kosten zullen echter over meerdere jaren en een groot aantal personen/entiteiten gespreid worden. De totale emissiereducties van optie 3 zijn nauwelijks hoger dan bij optie 2, terwijl de aanvullende maatregelen waarin optie 3 voorziet waarschijnlijk zouden leiden tot zeer hoge kosten voor ondernemingen en mogelijk nadelig uitpakken voor de werkgelegenheid. Alle wijzigingen ten behoeve van betere samenhang en meer duidelijkheid zijn in alle drie de opties opgenomen.

De beoordeling concludeert dat het pakket maatregelen van optie 2 de voorkeur verdient. Optie 2 realiseert aanzienlijk meer emissiereducties dan optie 1 en sluit derhalve beter aan bij de Europese Green Deal. De reductiekosten van optie 2 zijn bovendien alleszins redelijk vergeleken met de verwachte kosten om klimaatneutraliteit te bereiken in het kader van de EU-langetermijnstrategie. Anderzijds zou optie 3 aanzienlijk meer kosten met zich meebrengen om slechts marginale reducties te bewerkstelligen, en de milieuvoordelen zouden onzeker zijn.

De voorkeursoptie wordt dan ook als volgt gekenmerkt:

- de belangrijkste maatregel om verdere emissies te voorkomen is een expliciete vereiste om bepaalde soorten schuim met ozonafbrekende stoffen terug te winnen¹² uit bouw- en sloofafval en de ozonafbrekende stoffen te vernietigen of te recyclen; dit zal tussen nu en 2050 een reductie van naar schatting circa 180 miljoen CO₂-equivalenten opleveren;
- vernietiging van halonen zal verboden worden om niet nieuw geproduceerde voorraden voor vrijgestelde kritische toepassingen te behouden en daarmee te voorkomen dat een hervatting van de productie van nieuwe halonen voor dergelijke toepassingen noodzakelijk zou worden;
- alle maatregelen om bedrijven en autoriteiten te ontlasten en/of de bestaande controles te verbeteren, zijn opgenomen;
- alle maatregelen om het toezicht te verbeteren zijn opgenomen;
- alle maatregelen om de samenhang en duidelijkheid te verbeteren zijn opgenomen.

Het pakket maatregelen draagt bij aan de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen, vooral “bestrijding van klimaatverandering”, maar ook “gezondheid en welzijn”, “leven op het land” en “duurzame productie en consumptie”. Het beantwoordt aan het beginsel “digital by default” door het vergunningensysteem te moderniseren en de mogelijkheden van de éénloketomgeving ten volle te benutten door douanekantoren in de lidstaten elektronisch te koppelen met het centrale vergunningensysteem voor ozonafbrekende stoffen. Ook is het volledig in lijn met het beginsel “geen ernstige afbreuk doen” doordat het de controles op ozonafbrekende stoffen verder zal versterken en voor de ozonlaag en het klimaat relevante emissies zal reduceren.

De Raad voor regelgevingstoetsing gaf een positief advies maar beval wel aan om de maatregelen en de voorspelde gevolgen duidelijker te beschrijven. De effectbeoordeling werd geactualiseerd met het oog op deze kwesties, met name als het gaat om de belangrijkste emissiereductiemaatregel, te weten het terugwinnen en vernietigen van isolatieschuim.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Het voorstel richt zich nadrukkelijk op het doeltreffender maken van de bestaande maatregelen, en niet op het invoeren van nieuwe maatregelen, aangezien deze verordening al ruim drie decennia lang is aangepast naar aanleiding van verplichtingen uit hoofde van het protocol, nieuwe ontwikkelingen en veranderingen in technieken.

Het voorstel zal naar verwachting een aantal vereenvoudigingsvoordelen opleveren voor bedrijven. De afschaffing van de registratieverplichtingen voor laboratoriumtoepassingen zal leiden tot kostenbesparingen voor bedrijven aangezien de administratieve lasten voor de 2 221 laboratoria die in 2020 geregistreerd waren, veelal kmo's, hierdoor zullen afnemen. Bovendien vermindert het afschaffen van het systeem voor de jaarlijkse toewijzing van quota de administratieve kosten voor ondernemingen die jaarlijks een dergelijk quotum moeten aanvragen. Tot slot zal het aanvragen van langerlopende vergunningen in plaats van vergunningen per zending de administratieve kosten voor bedrijven reduceren.

De registratie en afgifte van vergunningen als bedoeld in dit voorstel zullen worden uitgevoerd via het bestaande vergunningensysteem voor ozonafbrekende stoffen. Een aanpassing is vereist voor de koppeling met de nationale systemen van douaneautoriteiten via de éénloketomgeving van de EU voor de douane. Dankzij deze koppeling kan de geldigheid

¹² Met metaal beklede panelen, en indien haalbaar gelamineerde platen met bewijslast voor eigenaar/aannemer

van vergunningen voor elke zending automatisch worden gecontroleerd bij de douane. Het huidige vergunningensysteem zal van kracht blijven totdat het nieuwe elektronische systeem in alle lidstaten operationeel is, zal.

In totaal bedragen de te realiseren kostenbesparingen maar liefst 180 000 EUR per jaar voor het bedrijfsleven (plus eenmalige besparingen van 36 000 EUR), en 254 mensdagen per jaar voor autoriteiten bovenop een eenmalige besparing van 440 mensdagen en jaarlijkse besparingen op automatiseringskosten van 31 500 EUR.

- **Grondrechten**

De rechten en beginselen die zijn vastgelegd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, worden volledig geëerbiedigd in deze voorstellen.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen noemenswaardige gevolgen voor de begroting van de Europese Unie.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De toekomstige controle en evaluatie van de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen kan worden gebaseerd op door ondernemingen gerapporteerde gegevens, die door het Europese Milieuagentschap elk jaar worden verzameld en samengevoegd. Daarnaast maakt de rapportage door lidstaten krachtens artikel 26 het mogelijk om i) de beschikbaarheid van halonvoorraden te controleren met het oog op de resterende kritische toepassingen, en om ii) illegale handelsactiviteiten te rapporteren; hieraan kan het succes van de afstemming op douaneregels en het verbeteren van controles, onder meer door de modernisering van het vergunningensysteem, worden afgemeten. Efficiëntieverbeteringen worden gemonitord door te kijken hoeveel middelen de Commissie nog altijd moet aanwenden voor de implementatie van het systeem, en de aantallen (handels)vergunningen die ondernemingen nog altijd nodig hebben.

De autoriteiten van de lidstaten zouden verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de terugwinning van schuimbanken. Er zijn synergieën met nationale regelgeving voor afvalstoffen in het kader waarvan mogelijk reeds wordt gemonitord op de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen zoals ozonafbrekende stoffen in sloopafval; hierdoor zou beter gewaarborgd kunnen worden dat ozonafbrekende stoffen daadwerkelijk voor vernietiging worden teruggewonnen.

De Commissie zal de uitvoering van de voorgestelde maatregelen monitoren. Hierbij zal de Commissie nauw samenwerken met nationale autoriteiten, bv. nationale deskundigen op het gebied van ozonafbrekende stoffen, douaneautoriteiten en markttoezichtautoriteiten. Het comité waarnaar in het voorstel wordt verwezen zal de Commissie bijstaan bij haar werkzaamheden en zich waar nodig beraden op kwesties in verband met de geharmoniseerde uitvoering van de voorgestelde regels. De ontwikkeling van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie op dat vlak zal eveneens worden gemonitord.

De gevolgen van de verordening moeten regelmatig worden geëvalueerd; het eerste evaluatieverslag moet uiterlijk in 2033 worden gepubliceerd. In verband daarmee is een deskundigenonderzoek nodig, om de geboekte vooruitgang inzake schuimbanken in te schatten. De evaluatie moet ook de ontwikkeling van de administratieve kosten beoordelen.

- **Artikelsgewijze toelichting**

Het voorstel handhaaft het huidige controlesysteem van de verordening betreffende ozonlaag afbrekende stoffen, namelijk de algemene verbodsbepalingen inzake het produceren, gebruiken en verhandelen van ozonafbrekende stoffen en producten en apparaten waarin ozonafbrekende stoffen verwerkt zijn, en de geldende vrijstellingen voor een klein aantal toepassingen waarvoor nog geen alternatieven voorhanden zijn (grondstoffen, technische hulpstoffen, essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen). Na de uitfasering van ozonafbrekende stoffen voor vrijwel alle toepassingen, zijn bepaalde regels geschrapt omdat ze niet langer noodzakelijk waren: dit betreft met name het systeem voor de toewijzing van quota voor de invoer en het gebruik van vrijgestelde stoffen en de registratieverplichting voor analytische en laboratoriumtoepassingen van ozonafbrekende stoffen. Bovendien zorgt het voorstel voor de noodzakelijke afstemming op recentere EU-wetgeving, in het bijzonder Verordening (EU) nr. 517/2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en het voorstel van de Commissie tot herziening van die verordening (ten aanzien van definities, sanctiebepalingen en controles door douaneautoriteiten). Verordening (EU) nr. 952/2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, evenals besluiten van de partijen bij het protocol.

Achterhaalde vrijstellingen van verbodsbepalingen zijn geschrapt omwille van de juridische duidelijkheid en om illegale handel te voorkomen. De structuur van de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen is enigszins gewijzigd om de samenhang te verbeteren.

Hoofdstuk I

Het voorstel beschrijft het onderwerp, het toepassingsgebied en toepasselijke definities van de verordening. Een aantal definities uit de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen zijn geschrapt omwille van de juridische duidelijkheid of omdat ze overbodig waren geworden.

Hoofdstuk II

Het voorstel beschrijft de algemene verbodsbepalingen inzake het produceren, invoeren, in de handel brengen, gebruiken en verhandelen van ozonafbrekende stoffen.

Hoofdstuk III

Het voorstel beschrijft de in hoofdstuk I (artikelen 6-14) genoemde vrijstellingen van de verbodsbepalingen, met inbegrip van de voorwaarden voor die vrijstellingen (artikel 15).

Om verenigbaarheid met Verordening (EU) nr. 517/2014 te waarborgen, moeten importeurs en producenten de vernietiging of terugwinning voor later gebruik van trifluormethaan als bijproduct bij de productie van ozonafbrekende stoffen aantonen. Ook verduidelijkt het voorstel dat het binnenbrengen op het grondgebied van niet-navulbare houders over het algemeen verboden is, ongeacht de douaneregeling.

Hoofdstuk IV

Het voorstel moderniseert het in de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen vastgestelde vergunningensysteem zodat dit systeem kan worden gekoppeld met de éénloketomgeving van de EU voor de douane, hetgeen automatische douanecontroles per zending mogelijk zal maken. Bij deze configuratie hoeven exporteurs van ozonafbrekende stoffen en producten die dergelijke stoffen bevatten enkel “handelsvergunningen” aan te vragen, in plaats van vergunningen per zending, omdat de éénloketomgeving van de EU voor de douane, die onderdeel is van het op 28 oktober 2020 goedgekeurde voorstel van de Commissie, automatische controles in real-time voor elke zending mogelijk maakt. Ook

verduidelijkt het voorstel de rol van douaneautoriteiten en, in voorkomend geval, van markttoezichtautoriteiten, bij het uitvoeren van de in de voorgestelde verordening uiteengezette verbodsbepalingen en beperkingen, en breidt hun bevoegdheden uit om illegale handel in ozonafbrekende stoffen te voorkomen. De verplichtingen van marktdeelnemers zijn eveneens verduidelijkt en aangepast om de juiste werking van de éénloketomgeving van de EU voor de douane¹³ mogelijk te maken.

Zoals vereist op grond van het protocol, handhaaft het voorstel het handelsverbod met niet-partijen bij dat protocol.

Hoofdstuk V

Om maximale emissiereducties te garanderen tegen evenredige kosten, wordt voorgesteld om de terugwinning uit bouw- en sloofafval van ozonafbrekende stoffen in bepaalde soorten schuim dat wordt gebruikt als isolatiemateriaal in gebouwen en de toepassing van goedgekeurde technieken om de daarin voorkomende ozonafbrekende stoffen te vernietigen (hetzij het schuim te recyclen) verplicht te stellen. De vernietiging van halonen is krachtens het voorstel verboden om ervoor te zorgen dat ze waar mogelijk worden teruggewonnen en gerecycleerd, hetgeen de toekomstige productie van halonen voor kritische toepassingen overbodig maakt. De in de verordening betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen uiteengezette verplichtingen in verband met lekkage zijn vereenvoudigd met het oog op het verbod om ozonafbrekende stoffen te gebruiken voor het navullen van producten en apparaten, behalve voor het gebruik van halonen in brandbeveiligingssystemen voor kritische toepassingen.

Hoofdstuk VI

Het voorstel voorziet in rapportageverplichtingen voor lidstaten en voor ondernemingen (laatstgenoemde is een verplichting op grond van het protocol). Om de monitoring te vervolledigen, zijn de rapportageverplichtingen van ondernemingen voor “nieuwe stoffen” in bijlage II afgestemd op de verplichtingen die gelden voor stoffen in bijlage I. De rapportageverplichtingen zijn tevens uitgebreid tot emissies en verkopen in de Unie. Het voorstel voegt daarnaast drie nieuwe stoffen toe om productie, handel en gebruik ervan naar behoren te monitoren. Ook het aardopwarmingsvermogen van ozonafbrekende stoffen is aan de bijlagen toegevoegd om de klimaatgevolgen van ozonafbrekende stoffen beter onder de aandacht te brengen.

Hoofdstuk VII

Het voorstel specificeert de gevallen waarin uitwisseling van informatie en samenwerking met bevoegde autoriteiten binnen een lidstaat, tussen lidstaten en met bevoegde autoriteiten van derde landen, vereist zijn.

Ook verplicht het voorstel de bevoegde autoriteiten om toe te zien op de naleving door ondernemingen van de verordening op basis van een risicoanalyse en wanneer concreet bewijsmateriaal voorhanden is.

Hoofdstuk VIII

Tot slot bepaalt het voorstel dat de hoogte en de aard van de administratieve sancties voor inbreuken op de verordening doeltreffend, afschrikkend en evenredig moeten zijn en rekening moeten houden met relevante criteria (zoals de aard en ernst van de inbreuk). In het bijzonder wordt voorgesteld een administratieve boete op te leggen bij het op illegale wijze produceren, gebruiken en verhandelen van ozonafbrekende stoffen of van de producten en apparaten die

¹³ COM(2020) 673 final.

onder deze verordening vallen. De voorgestelde bepalingen zijn op één lijn gebracht met, en vormen een aanvulling op, het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht, dat op 15 december 2021 werd goedgekeurd¹⁴.

¹⁴ COM(2021) 851 final.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en tot intrekking van Verordening (EG)
nr. 1005/2009**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 192, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹⁵,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's¹⁶,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met de Europese Green Deal is een nieuwe groeistrategie voor de Unie gelanceerd die bedoeld is om de Unie tot een eerlijke en welvarende samenleving met een moderne, hulpbronnenefficiënte en concurrerende economie om te vormen. De ambitie van de Commissie om haar klimaatdoelstellingen te verhogen en van Europa tegen 2050 het eerste klimaatneutrale continent te maken, wordt hierdoor opnieuw bevestigd, en de strategie is erop gericht om de gezondheid en het welzijn van de burgers tegen milieugerelateerde risico's en effecten te beschermen. Verder zet de Unie zich in voor de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling en de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen.
- (2) De ozonlaag beschermt mensen en andere levende wezens tegen schadelijke ultraviolette (uv) straling van de zon. Het is wetenschappelijk vastgesteld dat continue emissies van ozonafbrekende stoffen aanzienlijke schade toebrengen aan de ozonlaag, hetgeen leidt tot aanzienlijke nadelige gevolgen voor de gezondheid van de mens, ecosystemen en de biosfeer, en verregaande economische consequenties heeft als er niets aan gedaan wordt.
- (3) Krachtens Besluit 88/540/EEG¹⁷ van de Raad werd de Unie partij bij het Verdrag van Wenen uit 1985 ter bescherming van de ozonlaag en bij het in 1987 goedgekeurde Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken ("het protocol").

¹⁵ PB C [...] van [...], blz. [...]

¹⁶ PB C [...] van [...], blz. [...]

¹⁷ Beschikking 88/540/EEG van de Raad van 14 oktober 1988 betreffende goedkeuring van het Verdrag van Wenen ter bescherming van de ozonlaag en van het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (PB L 297 van 31.10.1988, blz. 8).

Het protocol en latere besluiten van de partijen daarbij vormen een reeks wereldwijd bindende controlemaatregelen om aantasting van de ozonlaag tegen te gaan.

- (4) Verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en van de Raad¹⁸ waarborgt onder meer dat de Unie het protocol naleeft. In haar evaluatie van Verordening (EG) nr. 1005/2009¹⁹ concludeerde de Commissie dat de op grond van die verordening vastgestelde controlemaatregelen over het algemeen passend blijven.
- (5) Er zijn duidelijke aanwijzingen dat de hoeveelheid ozonafbrekende stoffen in de atmosfeer afneemt, en dat de stratosferische ozonlaag zich herstelt. Toch zal het herstel van de ozonlaag op het niveau van de concentraties van vóór 1980 naar verwachting niet eerder dan halverwege de 21^e eeuw een feit zijn. Toegenomen uv-straling blijft dan ook een aanzienlijke bedreiging voor de gezondheid en het milieu. Om het risico van verdere vertragingen bij het herstel van de ozonlaag te vermijden, blijft het zaak te waarborgen dat bestaande verplichtingen volledig worden nagekomen, en dat de vereiste maatregelen van kracht zijn om eventuele nieuwe uitdagingen snel en doeltreffend het hoofd te bieden.
- (6) De meeste ozonafbrekende stoffen hebben daarnaast een hoog aardopwarmingsvermogen en dragen bij tot hogere temperaturen op onze planeet. Gezien de bevindingen van het speciaal verslag van de Intergouvernementele werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC),²⁰ moet deze verordening ervoor zorgen dat alle mogelijke inspanningen worden geleverd om emissies van ozonafbrekende stoffen te verminderen. Het reduceren van emissies draagt bij aan de verwezenlijking van de doelstelling van de Overeenkomst van Parijs, die gesloten is in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering²¹, om de stijging van de wereldwijde temperatuur in deze eeuw ruim onder 2 graden Celsius boven het pre-industriële niveau te houden en ernaar te blijven streven om de temperatuurstijging te beperken tot 1,5 graden Celsius.
- (7) Om naast het ozonafbrekende vermogen van ozonafbrekende stoffen ook het aardopwarmingsvermogen ervan beter onder de aandacht te brengen, moet hun respectieve aardopwarmingsvermogen ook worden vermeld in deze verordening.
- (8) Verordening (EG) nr. 1005/2009 en eerdere wetgeving van de Unie voorzagen in strengere controlemaatregelen dan vereist op grond van het protocol, hetgeen restrictievere regels voor invoer en uitvoer vereiste.
- (9) Op grond van Verordening (EG) nr. 1005/2009 is de productie en het in de handel brengen van ozonafbrekende stoffen voor vrijwel alle toepassingen uitgefaseerd. Het in de handel brengen van producten en apparaten die ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben is eveneens verboden, behalve voor bepaalde gevallen waarin het gebruik van dergelijke stoffen nog altijd is toegestaan. Zelfs na de uitfasering van ozonafbrekende stoffen is het onder bepaalde voorwaarden noodzakelijk om vrijstellingen voor bepaalde toepassingen te blijven toestaan wanneer nog geen alternatieven voorhanden zijn.

¹⁸ Verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen (PB L 286 van 16.9.2009, blz. 1).

¹⁹ Evaluation of Regulation (EC) No 1005/2009 of the European Parliament and of the Council of 16 September 2009 on substances that deplete the ozone layer, SWD(2019) 407 final of 26 November 2019.

²⁰ IPCC Special Report. Aardopwarming van 1,5 °C (augustus 2021).

²¹ PB L 282 van 19.10.2016, blz. 4.

- (10) Gezien de geringe hoeveelheden ozonafbrekende stoffen die feitelijk worden gebruikt voor essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen, moet op dit punt een evenredige controlemaatregel worden vastgesteld. De registratieverplichting op grond van Verordening (EG) nr. 1005/2009 moet worden vervangen door de eis om registers bij te houden teneinde onrechtmatig gebruik te controleren en toe te zien op de ontwikkeling van alternatieven.
- (11) Het in de handel brengen en het gebruik van halonen moet alleen worden toegestaan voor kritische toepassingen, die moeten worden vastgesteld door rekening te houden met de beschikbaarheid van alternatieve stoffen of technieken en met ontwikkelingen van internationale normen.
- (12) Volgens het op grond van het protocol vastgestelde Halons Technical Options Committee (HTOC) zijn de voorraden niet nieuw geproduceerde halonen voor kritische toepassingen mogelijk onvoldoende om vanaf 2030 in de wereldwijde behoefte te voorzien. Om te voorkomen dat nieuwe productie van halonen noodzakelijk wordt om in toekomstige behoeften te voorzien, is het van belang maatregelen te nemen om de beschikbaarheid van voorraden uit apparaten teruggewonnen halonen te vergroten.
- (13) Op grond van Verordening (EG) nr. 1005/2009 verstreek de vrijstelling voor kritische toepassingen van methylbromide (voor quarantainedoeleinden of toepassingen voorafgaand aan de verzending) op 18 maart 2010. De mogelijkheid om in noodsituaties een afwijking toe te staan moet echter blijven bestaan, namelijk in het geval van onverwachte uitbraken van plagen of ziekten waarbij een dergelijk gebruik moet worden toegestaan op grond van Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad²² en Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad²³.
- (14) In deze verordening genoemde beperkingen ten aanzien van producten en apparaten die ozonafbrekende stoffen bevatten moeten ook betrekking hebben op producten en apparaten die deze stoffen nodig hebben, om te voorkomen dat deze beperkingen omzeild worden.
- (15) Het is belangrijk ervoor te zorgen dat ozonafbrekende stoffen die bestemd zijn voor regeneratie in de Unie in de handel gebracht mogen worden. Het in de handel brengen van ozonafbrekende stoffen en de producten en apparaten die deze stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan moet daarnaast worden toegestaan ten behoeve van vernietiging met gebruikmaking van technieken die door de partijen zijn goedgekeurd of door technieken die nog niet zijn goedgekeurd maar vanuit milieuoogpunt gelijkwaardig zijn.
- (16) Niet-navulbare houders voor ozonafbrekende stoffen moeten worden verboden, aangezien een hoeveelheid van de stoffen onvermijdelijk achterblijft in deze houders wanneer ze worden geledigd, die vervolgens vrijkomt in de atmosfeer. In dit verband is het nodig de invoer en uitvoer en het in de handel brengen, verder leveren of op de markt aanbieden en gebruiken ervan te verbieden, behalve voor analytische en laboratoriumtoepassingen.

²² Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 309 van 24.11.2009, blz. 1).

²³ Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden (PB L 167 van 27.6.2012, blz. 1).

- (17) Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad²⁴ voorziet in de etikettering van stoffen die als ozonafbrekende stoffen zijn ingedeeld en van mengsels die dergelijke stoffen bevatten. Aangezien ozonafbrekende stoffen die worden geproduceerd om als grondstof of technische hulpstof dan wel voor analytische en laboratoriumtoepassingen te worden gebruikt, in de Unie in het vrije verkeer mogen worden gebracht, dient een onderscheid te worden gemaakt tussen deze stoffen en stoffen die voor andere toepassingen worden geproduceerd.
- (18) De uitvoer van producten en apparaten die chloorfluorkoolwaterstoffen bevatten kan bij wijze van uitzondering worden toegestaan in gevallen waarbij het gunstiger kan zijn om deze producten en apparaten hun natuurlijke levensduur te laten beëindigen in een derde land dan om in de Unie buiten werking gesteld en verwijderd te worden.
- (19) Aangezien het productieproces voor sommige ozonafbrekende stoffen kan leiden tot emissies van trifluormethaan, een bijproduct van gefluoreerde broeikasgassen, moet het vernietigen of voor later gebruik terugwinnen van deze vrijkomende bijproducten een voorwaarde zijn om de ozonafbrekende stof in de handel te mogen brengen. Producenten en importeurs moeten tevens worden verplicht vast te leggen welke maatregelen ze nemen om emissies van trifluormethaan tijdens het productieproces te voorkomen.
- (20) Om de illegale handel in verboden stoffen en producten die onder deze verordening vallen te voorkomen, moeten de hierin opgenomen verbodsbepalingen en de vereiste handelsvergunningen niet alleen betrekking hebben op het binnenbrengen van goederen in het douanegebied om in de Unie in het vrije verkeer te worden gebracht, maar ook op tijdelijke opslag en alle andere douaneregelingen die op grond van het uniale douanerecht van kracht zijn. Vereenvoudigingen van de vergunningverlening moeten worden toegestaan voor goederen onder tijdelijke opslag, om te voorkomen dat marktdeelnemers en douaneautoriteiten onnodig belast worden.
- (21) Het vergunningensysteem voor de invoer en uitvoer van ozonafbrekende stoffen is een essentiële vereiste van het protocol om toe te zien op de handel en illegale activiteiten op dit punt te voorkomen. Om automatische douanecontroles in real-time per zending mogelijk te maken en een elektronische uitwisseling en opslag van informatie over alle zendingen van bij de douane aangebrachte en onder deze verordening vallende stoffen, producten en apparaten, is het noodzakelijk het elektronische vergunningensysteem voor ozonafbrekende stoffen te koppelen met de éénloketomgeving van de EU voor de douane die tot stand is gebracht door Verordening (EU) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad *[volledige verwijzing invoegen zodra die verordening is aangenomen]*.²⁵ Gezien deze koppeling met de éénloketomgeving van de EU voor de douane is het onevenredig om een regeling van per zending verleende vergunningen te hanteren in de Unie.
- (22) Om de douanecontroles te vereenvoudigen, is het van belang aan te geven welke informatie aan de douaneautoriteiten moet worden verstrekt bij invoer en uitvoer van de onder deze verordening vallende stoffen en producten, en welke rol is weggelegd voor douaneautoriteiten, en in voorkomend geval markttoezichtautoriteiten, bij het

²⁴ Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels (PB L 353 van 31.12.2008, blz. 1).

²⁵ Verordening (EU) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de éénloketomgeving van de Europese Unie voor de douane en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 952/2013 PB C van , blz. *[volledige verwijzing toevoegen zodra die verordening is aangenomen]*.

toepassen van de verbodsbepalingen en beperkingen van de invoer en uitvoer van de onder deze verordening vallende stoffen, producten en apparaten.

- (23) Om ervoor te zorgen dat de onder deze verordening vallende stoffen, producten en apparaten die illegaal in de Unie zijn ingevoerd, de EU-markt niet opnieuw binnenkomen, moeten bevoegde autoriteiten deze producten in beslag nemen of verbeurdverklaren ten behoeve van verwijdering. Wederuitvoer van producten die niet in overeenstemming zijn met deze verordening moet hoe dan ook worden verboden.
- (24) Lidstaten moeten ervoor zorgen dat douaneautoriteiten die controles verrichten op grond van deze verordening beschikken over de passende middelen en kennis, onder meer door middel van aan hen aangeboden opleidingen, en voldoende toegerust zijn om gevallen van illegale handel in de onder deze verordening vallende stoffen en producten en apparaten tegen te gaan. Lidstaten moeten douanekantoren aanwijzen die aan deze voorwaarden voldoen en derhalve gemachtigd zijn om douanecontroles op invoer, uitvoer en doorvoer te verrichten.
- (25) Samenwerking en uitwisseling van de vereiste informatie tussen alle bevoegde autoriteiten die betrokken zijn bij de uitvoering van deze verordening, namelijk douaneautoriteiten, markttoezichtautoriteiten, milieuautoriteiten en andere bevoegde autoriteiten met inspectietaken, binnen lidstaten en met de Commissie, is van bijzonder groot belang om inbreuken op deze verordening, met name illegale handel, tegen te gaan. Vanwege het vertrouwelijke karakter van de uitwisseling van informatie betreffende het douanerisico, moet hiertoe het douanerisicobeheersysteem worden aangewend.
- (26) Bij het vervullen van de door deze verordening aan haar toevertrouwde taken, en teneinde samenwerking en adequate uitwisseling van informatie tussen bevoegde autoriteiten en de Commissie bij conformiteitscontroles en illegale handel in ozonafbrekende stoffen te bevorderen, moet de Commissie worden bijgestaan door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF). OLAF moet toegang hebben tot alle vereiste informatie om de uitvoering van zijn taken te vereenvoudigen.
- (27) Om naleving van het protocol te waarborgen, moeten de invoer en uitvoer van ozonafbrekende stoffen en producten en apparaten die dergelijke stoffen bevatten of nodig hebben van en naar een staat die geen partij is bij het protocol, worden verboden.
- (28) Het opzettelijk uitstoten van ozonafbrekende stoffen in de atmosfeer, indien deze uitstoot onrechtmatig is, is een ernstige schending van deze verordening en moet uitdrukkelijk worden verboden. Ondernemingen moeten alle haalbare maatregelen nemen om de onopzettelijke uitstoot van ozonafbrekende stoffen in de atmosfeer te verminderen, mede gezien hun aardopwarmingsvermogen. Het is dan ook noodzakelijk om regels op te stellen over de terugwinning van gebruikte ozonafbrekende stoffen in producten en apparaten en over het voorkomen van lekkages van dergelijke stoffen. Om emissiereducties bij het verwijderen van bepaalde soorten schuim uit gebouwen te maximaliseren, moeten terugwinningsverplichtingen ook gelden voor eigenaren van gebouwen en aannemers.
- (29) Het is zaak regels vast te stellen voor nieuwe ozonafbrekende stoffen die nog niet onder het protocol vallen (opgenomen in bijlage II), rekening houdend met de in de Unie geproduceerde en gebruikte hoeveelheden en de gevolgen van emissies van dergelijke stoffen voor de ozon in de stratosfeer.

- (30) Lidstaten worden geacht door bevoegde autoriteiten ontdekte gevallen van illegale handel bij de Commissie te melden, met inbegrip van de opgelegde sancties.
- (31) Het gebruik van halonen mag alleen worden toegestaan voor kritische toepassingen die in deze verordening worden genoemd. Lidstaten moeten verslag uitbrengen over de hoeveelheden halonen die voor kritische toepassingen worden geïnstalleerd, gebruikt of opgeslagen, over inperkingsmaatregelen om emissies van deze stoffen te reduceren en over de geboekte vooruitgang bij het in kaart brengen van alternatieven. Deze informatie is nodig om te weten hoeveel halonen in de Unie nog altijd beschikbaar zijn voor kritische toepassingen, en om de technologische vooruitgang op dit punt te monitoren, waaruit kan worden opgemaakt dat halon voor bepaalde toepassingen niet langer noodzakelijk is.
- (32) Krachtens het protocol dient verslag te worden uitgebracht over de handel in ozonafbrekende stoffen. Producenten, importeurs en exporteurs van ozonafbrekende stoffen moeten dan ook jaarlijks verslag uitbrengen over de handel in ozonafbrekende stoffen. De handel in ozonafbrekende stoffen die nog niet onder het protocol vallen (opgenomen in bijlage II) moet tevens worden gerapporteerd om te kunnen beoordelen in hoeverre het noodzakelijk is om alle of een deel van de controlemaatregelen voor de in bijlage I opgenomen stoffen uit te breiden tot dergelijke stoffen.
- (33) Bevoegde autoriteiten van de lidstaten, waaronder hun milieuautoriteiten, markttoezichtautoriteiten en douaneautoriteiten, moeten controles verrichten, waarbij ze een op risico's gebaseerde benadering hanteren om toe te zien op naleving van alle bepalingen van deze verordening. Een dergelijke benadering richt zich op de activiteiten met het grootste risico van illegale handel of onrechtmatige uitstoot van ozonafbrekende stoffen in de atmosfeer. Daarnaast moeten bevoegde autoriteiten controles verrichten wanneer ze over aanwijzingen of andere relevante informatie over mogelijke gevallen van niet-nakoming beschikken. Indien van toepassing en voor zover mogelijk moet dergelijke informatie worden gecommuniceerd aan douaneautoriteiten in het kader van een risicoanalyse voorafgaand aan de controles, overeenkomstig artikel 47 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad²⁶. Het is van belang ervoor te zorgen dat bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het opleggen van sancties geïnformeerd worden over schendingen van deze verordening teneinde waar nodig passende sancties te kunnen opleggen.
- (34) De lidstaten moeten regels vaststellen voor de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op de bepalingen van deze verordening en nemen alle maatregelen om te waarborgen dat ze worden toegepast. Die sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
- (35) Ook is het zaak om te voorzien in administratieve sancties van een dusdanige aard en omvang dat ze schendingen van deze verordening daadwerkelijk ontmoedigen.
- (36) Ernstige schendingen van deze verordening moeten daarnaast aanleiding geven tot strafrechtelijke vervolging, overeenkomstig Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad²⁷.

²⁶ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

²⁷ Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht (PB L 328 van 6.12.2008, blz. 28).

- (37) Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend inzake de vaststelling van een lijst van ondernemingen die ozonafbrekende stoffen als technische hulpstof mogen gebruiken, met voor elke onderneming de maximumhoeveelheden die voor de samenstelling van of voor verbruik als technische hulpstof mogen worden gebruikt en de maximumemissieniveaus; de bepaling van essentiële en analytische toepassingen waarvoor productie en invoer is toegestaan binnen een bepaalde periode en ter specificatie van bevoegde gebruikers, het toestaan van afwijkingen van de vastgestelde einddata en afsluitingsdata voor wat betreft de kritische toepassingen van halonen; het toestaan van de tijdelijke productie, het in de handel brengen, de verdere levering en het gebruik van methylbromide in noodgevallen; het toestaan van de uitvoer van producten en apparaten die chloorfluorkoolwaterstoffen bevatten; de nadere regelingen voor de conformiteitsverklaring voor gevulde apparaten en verificatie; het te overleggen bewijsmateriaal omtrent de vernietiging of terugwinning van tijdens de productie van ozonafbrekende stoffen als bijproduct vrijkomend trifluormethaan; de vorm en inhoud van etiketteringsvoorschriften; het toestaan van de handel met entiteiten die geen partij zijn bij het protocol; en de vorm waarin informatie over kritische toepassingen van halonen en illegale handel door lidstaten wordt verstrekt, evenals de vorm en indieningswijze van de door ondernemingen te rapporteren informatie, met name over productie, invoer, uitvoer, gebruik als grondstof en vernietiging. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad²⁸.
- (38) Om bepaalde niet-essentiële elementen van deze verordening aan te passen, dient aan de Commissie de bevoegdheid te worden verleend om handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie ("VWEU") ten aanzien van de procedés waarvoor ozonafbrekende stoffen mogen worden gebruikt als technische hulpstof, en de maximumhoeveelheid die voor dergelijke toepassingen is toegestaan inclusief de uitstoot ervan in de Unie, de voorwaarden voor het in de handel brengen en de verdere levering van ozonafbrekende stoffen voor essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen, de in bijlage V genoemde termijnen voor kritische toepassingen van halonen, de werking van het vergunningensysteem voor ozonafbrekende stoffen, aanvullende maatregelen voor de monitoring van stoffen en van producten en apparaten in het kader van de regeling tijdelijke opslag, de regels voor het in het vrije verkeer brengen van producten en apparaten die ingevoerd of uitgevoerd worden uit/naar een entiteit die niet onder het protocol valt; de vaststelling van een lijst van producten en apparaten waarvoor de terugwinning van ozonafbrekende stoffen en de vernietiging ervan technisch en economisch haalbaar is, en de specificatie van de te gebruiken technieken; wijzigingen van de bijlagen I en II waarin ozonafbrekende stoffen zijn opgenomen; het bijwerken van aardopwarmings- en ozonafbrekend vermogen van in de lijst opgenomen stoffen; de rapportagevoorschriften voor lidstaten inzake kritische toepassingen van halonen en illegale handel en de rapportagevoorschriften voor ondernemingen inzake productie, invoer, uitvoer, gebruik als grondstof en vernietiging. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen plaatsvinden in

²⁸ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.

- (39) De bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de lidstaten valt onder Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad²⁹, en de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de Commissie wordt geregeld door Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad³⁰, in het bijzonder ten aanzien van de vereisten inzake vertrouwelijkheid en beveiliging van de verwerking, de doorgifte van persoonsgegevens van de Commissie aan de lidstaten, de rechtmatige verwerking en de rechten van de betrokkenen op het gebied van informatie en van toegang tot en rectificatie van hun persoonsgegevens.
- (40) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1725 en heeft op [*datum van uitbrenging van het advies*] advies uitgebracht,
- (41) Daar de doelstellingen van deze verordening niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege het grensoverschrijdende karakter van het betrokken milieuprobleem en de gevolgen van deze verordening, zowel op de handel binnen de Unie als op de externe handel, beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (42) Verordening (EG) nr. 1005/2009 moet op verscheidene punten worden gewijzigd. Om redenen van duidelijkheid dient de genoemde verordening te worden ingetrokken en vervangen.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening worden regels vastgesteld voor de productie, de invoer, de uitvoer, het in de handel brengen, de verdere levering, het gebruik, de terugwinning, de recycling, de

²⁹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

³⁰ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

regeneratie en de vernietiging van ozonafbrekende stoffen, voor de rapportage van gegevens in samenhang met die stoffen en voor de invoer, de uitvoer, het in de handel brengen, de verdere levering en het gebruik van producten en apparaten die ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op de ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in de bijlagen I en II, met inbegrip van de isomeren ervan, afzonderlijk of in een mengsel.
2. Deze verordening is tevens van toepassing op producten en apparaten, en onderdelen daarvan, die ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) “grondstof”: een ozonafbrekende stof die van chemische samenstelling verandert tijdens een procedé waarbij zij volledig wordt omgezet en waarvan de emissies onbeduidend zijn;
- 2) “technische hulpstoffen”: ozonafbrekende stoffen die als chemische hulpstoffen worden gebruikt bij de in bijlage III genoemde toepassingen;
- 3) “invoer”: het binnenbrengen in het douanegebied van de Unie, voor zover het gebied onder het geratificeerde Protocol van Montreal van 1987 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken valt, van onder deze verordening vallende stoffen, producten en apparaten, met inbegrip van de tijdelijke opslag en de douaneregelingen als bedoeld in de artikelen 201 en 210 van Verordening (EU) nr. 952/2013;
- 4) “uitvoer”: het uitgaan uit het douanegebied van de Unie, voor zover het gebied onder het geratificeerde Protocol van Montreal van 1987 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken valt, van stoffen, producten en apparaten;
- 5) “in de handel brengen”: het voor het eerst in de Unie, al dan niet tegen betaling, leveren of aanbieden aan derden, vrijgave door de douane voor vrij verkeer in de Unie, en het gebruik van geproduceerde stoffen of het gebruik van producten en apparaten die voor eigen gebruik worden vervaardigd;
- 6) “gebruik”: het gebruikmaken van ozonafbrekende stoffen bij de productie, het onderhoud of de service, met inbegrip van de navulling, van producten en apparaten of bij andere in deze verordening bedoelde activiteiten;
- 7) “terugwinning”: het verzamelen en opslaan van ozonafbrekende stoffen uit producten en apparaten of houders tijdens het onderhoud of de service of voorafgaand aan de verwijdering van de producten, apparaten en houders;
- 8) “recycling”: het hergebruik van een teruggewonnen ozonafbrekende stof na een eenvoudig reinigingsproces, waaronder filteren en drogen;

- 9) “regeneratie”: de opwerking van een ozonafbrekende stof zodat die stof, gelet op het beoogde gebruik, aan een vergelijkbare prestatienorm voldoet als een nieuw geproduceerde stof;
- 10) “onderneming”: elke natuurlijke of rechtspersoon die een activiteit als bedoeld in deze verordening verricht;
- 11) “producten en apparaten”: alle producten en apparaten, met uitzondering van houders voor het vervoer of de opslag van ozonafbrekende stoffen;
- 12) “nieuw geproduceerde stoffen”: stoffen die niet eerder zijn gebruikt;
- 13) “buitengebruikstelling”: het buiten werking of gebruik stellen van een product of apparaat dat ozonafbrekende stoffen bevat, met inbegrip van het definitieve stilleggen van een installatie;
- 14) “vernietiging”: het proces waarbij een ozonafbrekende stof, voor zover mogelijk, volledig wordt omgezet of ontleed in één of meer stabiele stoffen die geen ozonafbrekende stoffen zijn;
- 15) “vestiging binnen de Unie”: dat een natuurlijke persoon zijn of haar gewone verblijfplaats in de Unie heeft en dat een rechtspersoon in de Unie een vaste inrichting heeft als bedoeld in artikel 5, lid 32, van Verordening (EU) nr. 952/2013.

Hoofdstuk II Verbodsbepalingen

Artikel 4

Ozonafbrekende stoffen

1. Het is verboden de in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen al dan niet tegen betaling te produceren, in de handel te brengen, verder te leveren of aan te bieden aan derden in de Unie, of te gebruiken.
2. Het is verboden de in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen in of uit te voeren.

Artikel 5

Producten en apparaten die ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan

1. Het is verboden producten en apparaten die in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan al dan niet tegen betaling in de handel te brengen, verder te leveren of aan derden in de Unie aan te bieden.
2. Het is verboden producten en apparaten die de in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan in of uit te voeren.

Dit lid is niet van toepassing op persoonlijke bezittingen.

Hoofdstuk III

Vrijstellingen van verbodsbepalingen

Artikel 6

Grondstoffen

In afwijking van artikel 4, lid 1, mogen ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in bijlage I geproduceerd, in de handel gebracht en aan derden in de Unie geleverd of aangeboden worden, al dan niet tegen betaling, voor gebruik als grondstof.

Artikel 7

Technische hulpstoffen

1. In afwijking van artikel 4, lid 1, mogen ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in bijlage I geproduceerd, in de handel gebracht en aan derden in de Unie geleverd of aangeboden worden, al dan niet tegen betaling, voor gebruik als technische hulpstof bij procedés als bedoeld in bijlage III en onder de in de leden 2 en 3 van dit artikel vastgestelde voorwaarden.
2. Ozonafbrekende stoffen als bedoeld in lid 1 mogen alleen worden gebruikt als technische hulpstof in op 1 september 1997 bestaande installaties, mits de emissie van ozonafbrekende stoffen door die installaties te verwaarlozen is, onder de in lid 3 vastgestelde voorwaarden.
3. De Commissie kan, door middel van uitvoeringshandelingen, een lijst opstellen van ondernemingen die in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen als technische hulpstof bij de in bijlage III genoemde procedés in de in lid 2 bedoelde installaties mogen gebruiken, en stelt daarbij voor elke onderneming op de lijst de maximumhoeveelheden die voor de samenstelling van of voor verbruik als technische hulpstof mogen worden gebruikt en de maximumemissieniveaus vast. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.
4. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot actualisering van bijlage III voor zover dit noodzakelijk is met het oog op technische ontwikkelingen of door de partijen bij het Protocol van Montreal van 1987 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken ("het protocol") genomen besluiten.

Artikel 8

Essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen

1. In afwijking van artikel 4, lid 1, mogen ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in bijlage I geproduceerd, in de handel gebracht en verder aan derden in de Unie geleverd of aangeboden worden, al dan niet tegen betaling, om te voorzien in essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen, onder de in lid 2 van dit artikel vastgestelde voorwaarden.
2. De Commissie bepaalt zo nodig door middel van uitvoeringshandelingen voor welke essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen de productie en de invoer van ozonafbrekende stoffen in de Unie kunnen worden toegestaan, gedurende welke periode de vrijstelling geldt en welke gebruikers voor die essentiële analytische en

laboratoriumtoepassingen in aanmerking komen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

3. De onderneming die ozonafbrekende stoffen, al dan niet tegen betaling, in de handel brengt, verder levert of aanbiedt aan derden in de Unie voor essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen als bedoeld in lid 1, houdt een register bij met de volgende informatie:
 - a) de naam van de stoffen;
 - b) de in de handel gebrachte of geleverde hoeveelheid;
 - c) het doel van het gebruik ervan;
 - d) een lijst van afnemers en leveranciers.
4. De onderneming die ozonafbrekende stoffen gebruikt voor analytische en laboratoriumtoepassingen als bedoeld in lid 1 houdt een register bij van de volgende informatie:
 - a) de naam van de stoffen;
 - b) de geleverde of gebruikte hoeveelheden;
 - c) het doel van het gebruik ervan;
 - d) de lijst van leveranciers.
5. De in de leden 3 en 4 bedoelde registers worden voor een minimumperiode van vijf jaar bewaard en op verzoek aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en aan de Commissie verstrekt.
6. Ozonafbrekende stoffen voor essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen als bedoeld in lid 1 mogen enkel in de handel gebracht en verder geleverd of aangeboden worden aan derden in de Unie, al dan niet tegen betaling, onder de in bijlage IV omschreven voorwaarden.
7. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot actualisering van bijlage IV voor zover dit noodzakelijk is met het oog op technische ontwikkelingen of door de partijen bij het protocol genomen besluiten.

Artikel 9

Kritische toepassingen van halonen

1. In afwijking van artikel 4, lid 1, mogen halonen in de handel gebracht en gebruikt worden voor kritische toepassingen overeenkomstig bijlage V. Halonen mogen enkel in de handel gebracht en verder geleverd of aangeboden worden aan derden in de Unie, al dan niet tegen betaling, door ondernemingen die door de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat zijn gemachtigd om voorraden van halonen voor kritische toepassingen aan te leggen.
2. Brandbeveiligingssystemen en brandblusapparaten die halonen bevatten voor toepassingen als bedoeld in lid 1 of die dergelijke halonen nodig hebben voor de werking ervan, moeten op de in bijlage V genoemde einddata buiten gebruik worden gesteld. Halonen die erin zijn verwerkt moeten overeenkomstig artikel 20, lid 5, worden teruggewonnen.

3. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot actualisering van bijlage V wanneer binnen de in bijlage V genoemde termijnen geen technisch en economisch haalbare alternatieven en technieken voorhanden zijn voor de in die bijlage vermelde toepassingen of niet aanvaardbaar zijn vanwege hun effecten op het milieu of de gezondheid, of wanneer het noodzakelijk is naleving van de internationale verplichtingen van de Unie betreffende kritische toepassingen van halonen te waarborgen, met name op grond van het protocol, de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO) of het Internationaal verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen (Marpol).
4. De Commissie staat zo nodig door middel van uitvoeringshandelingen, en op een met redenen omkleed verzoek van de bevoegde autoriteit van een lidstaat, in de tijd beperkte afwijkingen van de in bijlage V vermelde einddata of afsluitingsdata toe wanneer in het verzoek wordt aangetoond dat er geen technisch en economisch haalbaar alternatief voorhanden is voor die specifieke toepassing. De Commissie kan in deze uitvoeringshandelingen rapportagevoorschriften opnemen, en verzoeken om informatie waaruit blijkt hoe de vrijstellingen worden gebruikt, waaronder een overzicht van voor recycling of regeneratie teruggewonnen hoeveelheden, de resultaten van controles op lekkage en hoeveelheden niet-gebruikte halonen in voorraden. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 10

Gebruik in noodgevallen van methylbromide

1. In noodgevallen kan de Commissie, op verzoek van de bevoegde autoriteit van een lidstaat, wanneer een onverwachte uitbraak van bepaalde plagen of ziekten zulks vereist, tijdelijk de productie, het in de handel brengen en het gebruik van methylbromide door middel van uitvoeringshandelingen toestaan, mits het in de handel brengen en het gebruik van methylbromide respectievelijk uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1107/2009 en Verordening (EU) 528/2012 is toegestaan. Ongebruikte hoeveelheden methylbromide worden vernietigd.
2. Uitvoeringshandelingen als bedoeld in lid 1 moeten een specificatie omvatten van de maatregelen die moeten worden genomen om emissies van methylbromide bij het gebruik te verminderen, en gelden voor een periode van maximaal 120 dagen en een hoeveelheid van maximaal 20 metrieke ton methylbromide. De Commissie kan in deze uitvoeringshandelingen rapportagevoorschriften opnemen, en het indienen van ondersteunend bewijsmateriaal verlangen dat nodig is om het gebruik van methylbromide te monitoren, waaronder bewijs van de vernietiging van stoffen na het verstrijken van de vrijstelling. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 11

Producten en apparaten die ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan

1. In afwijking van artikel 5, lid 1, mogen producten en apparaten waarvoor het gebruik van de respectieve ozonafbrekende stof overeenkomstig artikel 8 of artikel 9 is toegestaan, in de handel gebracht en aan derden binnen de Unie geleverd of aangeboden worden, al dan niet tegen betaling.

2. Behoudens voor de in artikel 9 bedoelde kritische toepassingen zijn halonen bevattende brandbeveiligingssystemen en blusapparaten verboden en moeten deze buiten gebruik worden gesteld.
3. Producten en apparaten die ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan moeten aan het einde van hun levensduur buiten gebruik worden gesteld.

Artikel 12

Vernietiging en regeneratie

In afwijking van artikel 4, lid 1, en artikel 5, lid 1, mogen ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in bijlage I en producten en apparaten die ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan, in de handel gebracht en aan derden in de Unie verder geleverd of aangeboden worden, al dan niet tegen betaling, voor vernietiging binnen de Unie krachtens artikel 20, lid 7. De in bijlage I vermelde ozonafbrekende stoffen mogen ook in de handel worden gebracht met het oog op regeneratie in de Unie.

Artikel 13

Invoer

1. In afwijking van artikel 4, lid 2, en artikel 5 lid 2, is invoer toegestaan van:
 - a) ozonafbrekende stoffen, bestemd voor gebruik als grondstof overeenkomstig artikel 6;
 - b) ozonafbrekende stoffen, bestemd voor gebruik als technische hulpstof overeenkomstig artikel 7;
 - c) ozonafbrekende stoffen, bestemd om te voorzien in de essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen als bedoeld in artikel 8;
 - d) ozonafbrekende stoffen, bestemd voor vernietiging met de in artikel 20, lid 7, bedoelde technieken;
 - e) methylbromide voor gebruik in noodgevallen overeenkomstig artikel 10;
 - f) teruggewonnen, gerecycleerde of geregenereerde halonen, op voorwaarde dat zij uitsluitend worden ingevoerd voor kritische toepassingen als bedoeld in artikel 9, lid 1, door ondernemingen waaraan de bevoegde autoriteit van de betreffende lidstaat toestemming heeft verleend voor de opslag van halonen voor kritische toepassingen;
 - g) producten en apparaten die halonen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan, bestemd om te voorzien in kritische toepassingen als bedoeld in artikel 9, lid 1;
 - h) producten en apparaten die ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan, met het oog op vernietiging met, voor zover van toepassing, technieken als bedoeld in artikel 20, lid 7;
 - i) producten en apparaten die ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan, bestemd om te voorzien in essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen als bedoeld in artikel 8.

2. Invoer als bedoeld in lid 1 vereist de overlegging van een door de Commissie overeenkomstig artikel 16 afgegeven vergunning aan de douaneautoriteiten.
- De in de eerste alinea bedoelde vergunning is niet vereist in het geval van tijdelijke opslag.

Artikel 14

Uitvoer

1. In afwijking van artikel 4, lid 2, en artikel 5 lid 2,, is uitvoer toegestaan van:
- a) ozonafbrekende stoffen, bestemd om te voorzien in de essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen als bedoeld in artikel 8;
 - b) ozonafbrekende stoffen, bestemd voor gebruik als grondstof overeenkomstig artikel 6;
 - c) ozonafbrekende stoffen, bestemd voor gebruik als technische hulpstof overeenkomstig artikel 7;
 - d) nieuw geproduceerde of geregenereerde chloorfluorkoolwaterstoffen voor andere toepassingen dan die welke worden vermeld bij de punten a) en b), behalve voor vernietiging;
 - e) teruggewonnen, gerecycleerde en geregenereerde halonen die voor kritische toepassingen als bedoeld in artikel 9, lid 1, zijn opgeslagen door ondernemingen waaraan de bevoegde autoriteit van een lidstaat toestemming heeft verleend;
 - f) producten en apparaten die halonen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan, bestemd om te voorzien in kritische toepassingen als bedoeld in artikel 9, lid 1;
 - g) producten en apparaten die op grond van artikel 13, lid 1, punt i), ingevoerde ozonafbrekende stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan.
2. In afwijking van het bepaalde in artikel 5, lid 2, kan de Commissie, door middel van uitvoeringshandelingen, op verzoek van een bevoegde autoriteit van een lidstaat, toestemming geven voor de uitvoer van producten en apparaten die chloorfluorkoolwaterstoffen bevatten, indien is aangetoond dat het verbieden van de uitvoer, gezien de economische waarde en de verwachte resterende levensduur van de goederen in kwestie, voor de exporteur een onevenredig zware belasting zou betekenen, en die uitvoer in overeenstemming is met nationale wetgeving in het land van bestemming. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.
- Voorafgaand aan die uitvoer dient de Commissie het land van bestemming hierover te informeren.
3. Uitvoer als bedoeld in de leden 1 en 2 vereist de overlegging van een door de Commissie overeenkomstig artikel 16 afgegeven vergunning aan de douaneautoriteiten.
- De in de eerste alinea bedoelde vergunning is niet vereist in het geval van wederuitvoer na tijdelijke opslag.

Vrijstellingsvoorwaarden

1. De invoer, het in de handel brengen en aan derden in de Unie verder leveren of aanbieden, al dan niet tegen betaling, het gebruik en de uitvoer van niet-navulbare houders voor ozonafbrekende stoffen, leeg of geheel of gedeeltelijk gevuld, is verboden, behalve voor essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen als bedoeld in artikel 8. Dergelijke houders mogen alleen worden opgeslagen of vervoerd om vervolgens te worden verwijderd.

Verboden niet-navulbare houders als bedoeld in de eerste alinea worden met het oog op verwijdering door de douaneautoriteiten of de markttoezichtautoriteiten in beslag genomen, verbeurdverklaard, uit de handel genomen of teruggeroepen. De wederuitvoer van verboden niet-navulbare houders is verboden.

De eerste en tweede alinea zijn van toepassing op:

- a) houders die niet kunnen worden nagevuld zonder daartoe te zijn aangepast (niet-navulbaar); alsmede
 - b) houders die zouden kunnen worden nagevuld maar ingevoerd of in de handel gebracht worden zonder dat erin is voorzien dat deze voor navulling worden teruggezonden.
2. Ozonafbrekende stoffen mogen niet in de handel gebracht worden tenzij producenten of importeurs op het ogenblik van het in de handel brengen de bevoegde autoriteit voorzien van bewijs dat trifluormethaan, dat als bijproduct vrijkomt tijdens het fabricageproces, inclusief tijdens het fabricageproces van hun grondstoffen, volgens de beste beschikbare technieken is vernietigd of voor later gebruik is teruggewonnen.

Ten behoeve van het indienen van bewijsmateriaal stellen importeurs en producenten een conformiteitsverklaring op en ondersteunen zij dit met bewijsstukken over de productiefaciliteit en de genomen mitigatiemaatregelen om de uitstoot van trifluormethaan te voorkomen. Producenten en importeurs bewaren de conformiteitsverklaring en bewijsstukken na het in de handel brengen voor een minimumperiode van vijf jaar en verstrekken deze op verzoek aan de nationale bevoegde autoriteiten en aan de Commissie.

De Commissie kan door middel van uitvoeringshandelingen nadere regelingen vaststellen met betrekking tot de conformiteitsverklaring en de bewijsstukken als bedoeld in de tweede alinea. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

3. Ozonafbrekende stoffen die als grondstof, technische hulpstof of voor essentiële analytische en laboratoriumtoepassingen als bedoeld in de artikelen 6, 7 en 8 geproduceerd of in de handel gebracht worden, mogen uitsluitend voor deze doeleinden worden gebruikt.

Op houders van de voor de in de artikelen 6, 7 en 8 genoemde toepassingen bestemde stoffen wordt een etiket aangebracht met de duidelijke vermelding dat de stof alleen voor het desbetreffende doel mag worden gebruikt. Wanneer voor dergelijke stoffen etiketteringsvoorschriften uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1272/2008 gelden, wordt dit vermeld op de etiketten waarnaar in die verordening wordt verwezen.

De Commissie kan door middel van uitvoeringshandelingen de vorm en de op de etiketten als bedoeld in de tweede alinea aan te brengen vermeldingen vaststellen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Hoofdstuk IV

Handel

Artikel 16

Vergunningensysteem

1. De Commissie ontwikkelt en exploiteert een elektronisch vergunningensysteem voor ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in bijlage I en producten en apparaten die dergelijke stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan ("het vergunningensysteem").
2. Ondernemingen die de respectievelijk overeenkomstig artikel 13, lid 2, en artikel 14, lid 3, vereiste vergunningen willen verkrijgen, dienen hiertoe aanvragen in via het vergunningensysteem. Alvorens een dergelijke aanvraag in te dienen, beschikken ondernemingen over een geldige registratie in het vergunningensysteem. Ondernemingen zorgen er tevens voor dat ze beschikken over een geldige registratie in het vergunningensysteem alvorens te rapporteren op grond van artikel 24.

Aanvragen voor vergunningen worden binnen 30 dagen verwerkt. Vergunningen worden afgegeven overeenkomstig de in bijlage VII uiteengezette regels en procedures.

3. Vergunningen kunnen worden afgegeven aan ondernemingen die in de Unie zijn gevestigd en aan ondernemingen die buiten de Unie zijn gevestigd.

Buiten de Unie gevestigde ondernemingen machtigen een enige vertegenwoordiger met een vestiging binnen de Unie die de volledige verantwoordelijkheid draagt voor het naleven van deze verordening. De enige vertegenwoordiger kan dezelfde zijn als die welke is aangewezen uit hoofde van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad³¹.

4. Vergunningen kunnen in de tijd beperkt zijn. Ze blijven geldig totdat ze verlopen, door de Commissie op grond van dit artikel worden opgeschort of ingetrokken, of door de onderneming worden ingetrokken.
5. Elke onderneming die een vergunning heeft verkregen, stelt de Commissie in kennis van alle wijzigingen die zich tijdens de geldigheidsduur van de vergunning voordoen ten opzichte van de overeenkomstig bijlage VII ingediende gegevens.
6. De Commissie kan waar nodig verzoeken om aanvullende informatie om de juistheid en volledigheid van de door de ondernemingen overeenkomstig bijlage VII verstrekte gegevens te controleren.

³¹ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396 van 30.12.2006, blz. 1).

7. Bevoegde autoriteiten van de lidstaten, waaronder de douaneautoriteiten, of de Commissie, kunnen een certificaat verlangen waarin de aard of de samenstelling van de in of uit te voeren stoffen wordt vermeld; tevens kunnen zij een afschrift verlangen van de door het invoerende of uitvoerende land afgegeven vergunning.
8. De Commissie mag de in het vergunningensysteem verstrekte gegevens voor zover nodig in specifieke gevallen delen met bevoegde autoriteiten van de betreffende partijen bij het protocol.
9. Een vergunning wordt opgeschort wanneer er een redelijk vermoeden bestaat dat relevante verplichtingen als beschreven in deze verordening niet worden nageleefd. Een vergunning wordt ingetrokken wanneer er aanwijzingen zijn dat een verplichting als beschreven in deze verordening niet wordt nageleefd. De vergunningaanvraag wordt eveneens verworpen of de vergunning ingetrokken wanneer er aanwijzingen zijn voor ernstige of herhaalde overtredingen van de douane- of milieuwetgeving van de Unie door de onderneming in verband met haar activiteiten op grond van deze verordening.

Ondernemingen worden zo snel mogelijk geïnformeerd over het verwerpen van een vergunningaanvraag of over het opschorten of intrekken van een vergunning, waarbij de redenen voor de verwerping, opschorting of intrekking worden vermeld. Lidstaten worden ook over dergelijke gevallen geïnformeerd.
10. Ondernemingen worden geacht alle maatregelen te nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de uitvoer van ozonafbrekende stoffen:
 - a) niet neerkomt op illegale handel;
 - b) de uitvoering van controlemaatregelen die het land van bestemming heeft genomen om zijn verplichtingen uit hoofde van het protocol na te komen, niet nadelig beïnvloedt;
 - c) niet leidt tot een overschrijding van de kwantitatieve beperkingen op grond van het protocol die voor het in punt b) bedoelde land gelden.
11. Bevoegde autoriteiten van de lidstaten, waaronder de douaneautoriteiten, moeten toegang hebben tot het vergunningensysteem teneinde toe te zien op de naleving van deze verordening. Toegang tot het vergunningensysteem door douaneautoriteiten wordt gewaarborgd via de éénloketomgevingen van de EU voor de douane waarnaar in de leden 14 en 15 wordt verwezen.
12. De Commissie en bevoegde autoriteiten van de lidstaten waarborgen de vertrouwelijkheid van de in het vergunningensysteem opgenomen informatie.
13. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot actualisering van bijlage VII wanneer dit noodzakelijk is om de vlotte werking van het vergunningensysteem te verzekeren, om de handhaving van douanecontroles te vereenvoudigen, of om het protocol na te leven.
14. De Commissie zorgt voor de koppeling van het vergunningensysteem met de éénloketomgeving van de EU voor de douane via het systeem voor de uitwisseling van certificaten van de éénloketomgeving van de EU voor de douane, dat bij

Verordening (EU) nr. .../... [volledige verwijzing invoegen zodra die verordening is aangenomen]³² is ingesteld.

15. Om informatie uit te wisselen met het vergunningensysteem, moeten lidstaten hun nationale éénloketomgevingen voor de douane koppelen met het systeem voor de uitwisseling van certificaten van de éénloketomgeving van de EU voor de douane.

Artikel 17

Handelscontroles

1. Douaneautoriteiten en markttoezichtautoriteiten handhaven de verbodsbepalingen en andere in deze verordening uiteengezette beperkingen van de invoer en uitvoer.
2. Ten behoeve van de invoer wordt de onderneming die de vergunning heeft verkregen krachtens artikel 13, lid 2, aangemerkt als de importeur of, wanneer deze niet voorhanden is, de aangever zoals vermeld in de douaneaangifte.
Ten behoeve van de uitvoer wordt de onderneming die de vergunning heeft verkregen krachtens artikel 14, lid 3, aangemerkt als de exporteur zoals vermeld in de douaneaangifte.
3. Bij invoer van ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in bijlage I en van producten en apparaten die dergelijke stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan, verstrekt de importeur, of wanneer deze niet beschikbaar is, de aangever zoals vermeld in de douaneaangifte of in de aangifte tot tijdelijke opslag en bij uitvoer de in de douaneaangifte vermelde exporteur, aan de douaneautoriteiten de volgende gegevens, indien van toepassing:
 - a) het nummer van de vergunning op grond van artikel 13, lid 2, en artikel 14, lid 3;
 - b) het registratie- en identificatienummer van de marktdeelnemer (het EORI-nummer);
 - c) de nettomassa aan ozonafbrekende stof(fen), ook wanneer verwerkt in producten en apparaten;
 - d) de nettomassa vermenigvuldigd met het ozonafbrekend vermogen van de ozonafbrekende stof(fen), ook wanneer verwerkt in de producten en apparaten;
 - e) de grondstoffencode waaronder de goederen zijn ingedeeld.
4. Douaneautoriteiten gaan in het bijzonder na of bij invoer de in de douaneaangifte vermelde importeur, of wanneer deze niet beschikbaar is de aangever, en bij uitvoer de in de douaneaangifte vermelde exporteur, een geldige vergunning heeft krachtens artikel 13, lid 2, en artikel 14, lid 3.
5. Indien van toepassing verstrekken de douaneautoriteiten informatie over de inkleding van goederen in het vergunningensysteem via de éénloketomgeving van de EU voor de douane.
6. Importeurs van in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen in navulbare houders verstrekken op het moment dat de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen wordt ingediend een conformiteitsverklaring aan de douaneautoriteiten,

³² Verordening (EU) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de éénloketomgeving van de Europese Unie voor de douane en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 952/2013 PB C van , blz. [volledige verwijzing toevoegen zodra die verordening is aangenomen].

inclusief bewijsstukken waaruit blijkt welke regelingen gelden voor het terugzenden van de houder voor navulling.

7. Importeurs van halonen overeenkomstig artikel 13, lid 1, punt f), en exporteurs van halonen overeenkomstig artikel 14, lid 1, punt e), verstrekken op het moment dat de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen of voor de uitvoer wordt ingediend een conformiteitsverklaring aan de douaneautoriteiten waarin de aard van de stof zoals vermeld in artikel 13, lid 1, punt f), en artikel 14, lid 1, punt e), wordt bevestigd.
8. Importeurs van ozonafbrekende stoffen verstrekken op het moment dat de douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen wordt ingediend de bewijsstukken als bedoeld in artikel 15, lid 2, aan de douaneautoriteiten.
9. De douaneautoriteiten gaan na of de in deze verordening uiteengezette regels inzake invoer en uitvoer zijn nageleefd, wanneer ze de controles op basis van een risicoanalyse verrichten binnen het kader voor douanerisicobeheer en overeenkomstig artikel 46 van Verordening (EU) nr. 952/2013. De risicoanalyse houdt in het bijzonder rekening met beschikbare informatie over de waarschijnlijkheid van illegale handel in ozonafbrekende stoffen, en de nalevingsgeschiedenis van de betrokken onderneming.
10. Op basis van een risicoanalyse gaat de douaneautoriteit bij fysieke douanecontroles van de onder deze verordening vallende stoffen, producten en apparaten met name na of de ingevoerde en uitgevoerde goederen:
 - a) overeenkomen met de beschrijving in de vergunning en in de douaneaangifte;
 - b) overeenkomstig artikel 15, lid 3, naar behoren zijn geëtiketteerd alvorens deze in het vrije verkeer te brengen.

De importeur of exporteur verstrekt zijn vergunning tijdens controles aan de douaneautoriteiten overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 952/2013.

11. De douaneautoriteiten gaan overeenkomstig de artikelen 197 en 198 van Verordening (EU) 952/2013 over tot de inbeslagneming of verbeurdverklaring van stoffen, producten en apparaten die door deze verordening zijn verboden, voor de verwijdering ervan. Markttoezichtautoriteiten kunnen deze stoffen, producten en apparaten daarnaast uit de handel nemen of terugroepen overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad³³.

De wederuitvoer van stoffen, producten en apparaten die niet met deze verordening in overeenstemming zijn, is verboden.

12. Douaneautoriteiten van lidstaten wijzen douanekantoren of andere plaatsen aan om te keuren deze goed en specificeren de route naar deze kantoren en plaatsen, overeenkomstig de artikelen 135 en 267 van Verordening (EU) nr. 952/2013, voor het aanbrengen bij de douane van ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in bijlage I en van producten en apparaten die dergelijke stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan bij binnenkomst in of bij het uitgaan uit het douanegebied van de Unie. Deze douanekantoren of plaatsen moeten voldoende toegerust zijn om de betreffende fysieke controles op basis van een risicoanalyse uit

³³ Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PB L 169 van 25.6.2019, blz. 1).

te voeren, en ter zake goed geïnformeerd zijn als het gaat om de voorkoming van illegale activiteiten op grond van deze verordening.

Alleen de aangewezen of goedgekeurde plaatsen en douanekantoren als bedoeld in de eerste alinea zijn bevoegd om een procedure voor de doorvoer van in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen en producten en apparaten die dergelijke stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan, te starten of te beëindigen.

Artikel 18

Maatregelen voor het monitoren van de illegale handel

De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde deze verordening aan te vullen met extra maatregelen voor de controle van ozonafbrekende stoffen en van producten en apparaten die dergelijke stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan, die in het douanegebied van de Unie onder tijdelijke opslag, onder douane-entrepot of in een vrije zone worden geplaatst of via het douanegebied van de Unie worden doorgevoerd; zij baseert zich daarbij op een inschatting van het mogelijke risico van illegale handel bij die goederenbewegingen, inclusief opsporingsmethoden voor in de handel gebrachte stoffen, rekening houdend met de milieuvoordelen en de sociaaleconomische gevolgen van dergelijke maatregelen.

Artikel 19

Handel met staten of regionale organisaties voor economische integratie die geen partij zijn bij het protocol

1. De invoer en uitvoer van ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in bijlage I en van producten en apparaten die dergelijke stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan, uit of naar een staat of regionale organisatie voor economische integratie die er niet in heeft toegestemd te worden gebonden door de bepalingen van het protocol welke voor een gereguleerde stof van kracht zijn, is verboden.
2. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen om deze verordening aan te vullen met de regels voor het in de Unie in het vrije verkeer brengen van producten en apparaten die worden ingevoerd uit of uitgevoerd naar een staat of regionale organisatie voor economische integratie waarop lid 1 van toepassing is, die werden geproduceerd met gebruikmaking van in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen, maar geen stoffen bevatten die met zekerheid als in die bijlage opgenomen ozonafbrekende stoffen kunnen worden geïdentificeerd, en met regels inzake de identificatie van dergelijke producten en apparaten. Bij het vaststellen van die gedelegeerde handelingen houdt de Commissie rekening met relevante besluiten van de partijen bij het protocol en, ten aanzien van de regels inzake de identificatie van dergelijke producten en apparaten, met periodieke technische aanwijzingen aan de partijen bij het protocol.
3. In afwijking van lid 1 kan de Commissie, door middel van uitvoeringshandelingen, toestemming verlenen voor de handel in ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in bijlage I en in producten en apparaten die dergelijke stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan of die met een of meer van dergelijke stoffen zijn vervaardigd, met een staat of regionale organisatie voor economische integratie waarop lid 1 van toepassing is, voor zover in een vergadering van de partijen overeenkomstig artikel 4, lid 8, van het protocol is vastgesteld dat die staat of regionale organisatie voor economische integratie volledig aan het protocol voldoet

en daaromtrent de in artikel 7 van het protocol gespecificeerde gegevens heeft verstrekt. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

4. Onverminderd een krachtens lid 2 genomen besluit, gelden de bepalingen van lid 1 voor niet door het protocol bestreken gebieden op dezelfde wijze als voor staten of regionale organisaties voor economische integratie waarop lid 1 van toepassing is.
5. Indien de autoriteiten van een niet onder het protocol vallend gebied volledig aan het protocol hebben voldaan en daaromtrent de in artikel 7 van het protocol gespecificeerde gegevens hebben verstrekt, kan de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen besluiten dat sommige of alle bepalingen van lid 1 van dit artikel niet voor dat gebied van toepassing zijn. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Hoofdstuk V

Emissiebeheersing

Artikel 20

Terugwinning en vernietiging van gebruikte ozonafbrekende stoffen

1. In bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen in koelapparatuur, klimaatregelingsapparatuur en warmtepompsystemen, apparatuur die oplosmiddelen bevat en systemen voor brandbeveiliging en brandblusapparaten worden bij het onderhoud of de service van de apparatuur of voorafgaand aan de ontmanteling of verwijdering daarvan teruggewonnen voor vernietiging, recycling of regeneratie.
2. Eigenaren van gebouwen en aannemers zorgen ervoor dat tijdens renovatie- of sloopwerkzaamheden het verwijderen van met metaal beklede panelen waarin schuimen met in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen zijn verwerkt, zoveel mogelijk wordt vermeden door terugwinning voor hergebruik of vernietiging van de schuimen en de daarin verwerkte stoffen.
3. Eigenaren van gebouwen en aannemers zorgen ervoor dat tijdens renovatie- of sloopwerkzaamheden het verwijderen van in holle ruimten of opgebouwde structuren aangebrachte gelamineerde platen waarin schuimen met in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen zijn verwerkt, zoveel mogelijk wordt vermeden door terugwinning voor hergebruik of vernietiging van de schuimen en de daarin verwerkte stoffen.
4. Wanneer de terugwinning van de schuimen als bedoeld in de eerste alinea technisch niet haalbaar is, stelt de eigenaar van het gebouw of de aannemer documenten op waaruit de onhaalbaarheid van de terugwinning in het specifieke geval blijkt. Dergelijke documenten worden gedurende vijf jaar bewaard en op verzoek aan de bevoegde autoriteiten en de Commissie verstrekt.
5. Halonen in systemen voor brandbeveiliging en brandblusapparaten worden bij het onderhoud of de service van apparatuur of voorafgaand aan de ontmanteling of verwijdering daarvan teruggewonnen met het oog op recycling of regeneratie.

De vernietiging van halon is verboden tenzij er bewijsstukken zijn waaruit blijkt dat de regeneratie en het latere hergebruik technisch niet haalbaar is vanwege de zuiverheid van de teruggewonnen of gerecycleerde stof. Ondernemingen die in deze gevallen halonen vernietigen moeten deze documenten voor een minimumperiode

van vijf jaar bewaren. Deze documenten worden op verzoek aan de bevoegde autoriteiten en de Commissie verstrekt.

6. In bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen in andere dan in de leden 1 tot en met 5 genoemde producten en apparaten worden, mits dit technisch en economisch haalbaar is, teruggewonnen voor vernietiging, recycling of regeneratie dan wel vernietigd zonder voorafgaande terugwinning.
7. In bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen en producten en apparaten die dergelijke stoffen bevatten, mogen alleen worden vernietigd met behulp van de door de partijen bij het protocol goedgekeurde technieken of met behulp van vernietigingstechnieken die nog niet zijn goedgekeurd maar vanuit milieuoogpunt gelijkwaardig zijn en aan de uniale en nationale wetgeving inzake afvalstoffen en aan de bijkomende vereisten van die wetgeving voldoen.
8. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde deze verordening aan te vullen met een lijst van producten en apparaten waarvoor de terugwinning van ozonafbrekende stoffen, dan wel de vernietiging van producten en apparaten zonder voorafgaande terugwinning van ozonafbrekende stoffen, technisch en economisch haalbaar wordt geacht, in voorkomend geval met specificatie van de toe te passen technieken.
9. De lidstaten nemen maatregelen om de terugwinning, recycling, regeneratie en vernietiging van de in bijlage I vermelde ozonafbrekende stoffen te bevorderen en stellen de minimumeisen voor de kwalificatie van het betrokken personeel vast.

Artikel 21

Uitstoot van ozonafbrekende stoffen en controles op lekkage

1. Het opzettelijk uitstoten van ozonafbrekende stoffen, ook wanneer deze verwerkt zijn in producten en apparaten, in de atmosfeer is verboden indien de emissie technisch niet noodzakelijk is voor de op grond van deze verordening toegestane beoogde toepassingen.
2. Ondernemingen moeten alle voorzorgsmaatregelen nemen die nodig zijn om onopzettelijke emissies van de in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen bij productieprocessen te voorkomen of tot een minimum te beperken, waaronder stoffen die onopzettelijk worden geproduceerd bij de vervaardiging van andere chemicaliën, het productieproces van apparaten, gebruik, opslag, overbrenging tussen houders of opslagsystemen of vervoer.
3. Ondernemingen die apparaten exploiteren waarin in bijlage I opgenomen ozonafbrekende stoffen zijn verwerkt, zorgen ervoor dat opgespoorde lekkages onverwijld worden gerepareerd; dit laat het verbod op het gebruik van de ozonafbrekende stoffen onverlet.
4. De in lid 3 bedoelde ondernemingen houden een register bij van de hoeveelheid en de aard van de toegevoegde ozonafbrekende stoffen en de hoeveelheid die tijdens het onderhoud, de service en de definitieve verwijdering van de apparaten of systemen wordt teruggewonnen. Zij houden tevens een register bij van andere relevante informatie, onder meer de identiteit van de onderneming of monteur die het onderhoud of de service heeft uitgevoerd, alsook de data en de resultaten van de uitgevoerde controles op lekkage. Deze gegevens worden voor een minimumperiode

van vijf jaar bewaard en worden op verzoek aan de bevoegde autoriteit van een lidstaat en de Commissie verstrekt.

5. De lidstaten stellen de minimumeisen vast voor de kwalificatie van het personeel dat de in lid 3 bedoelde werkzaamheden uitvoert.

Hoofdstuk VI

Lijsten van ozonafbrekende stoffen en rapportage

Artikel 22

Wijzigingen van de lijsten van ozonafbrekende stoffen

1. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot actualisering van bijlage II teneinde in die bijlage stoffen op te nemen die niet onder deze verordening vallen maar waarvan de krachtens het protocol opgerichte wetenschappelijke beoordelingsgroep (Scientific Assessment Panel) of een andere erkende, even gezaghebbende instantie heeft vastgesteld dat zij een significant ozonafbrekend vermogen bezitten.
2. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot actualisering van bijlage I teneinde in die bijlage stoffen op te nemen die voldoen aan de in lid 1 genoemde voorwaarden, en die in aanzienlijke hoeveelheden uitgevoerd, ingevoerd, geproduceerd of in de handel gebracht worden, en eventueel om vrijstellingen van de in de hoofdstukken I, II en IV genoemde beperkingen te verlenen.
3. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot actualisering van bijlagen I en II ten aanzien van het aardopwarmingsvermogen en ozonafbrekend vermogen van de daarin opgenomen stoffen, wanneer dit noodzakelijk is in het licht van nieuwe evaluatieverslagen van de intergouvernementele werkgroep inzake klimaatverandering of nieuwe verslagen van de krachtens het protocol opgerichte wetenschappelijke beoordelingsgroep.

Artikel 23

Rapportage door de lidstaten

1. Uiterlijk op 30 juni van elk jaar [*PB: gelieve het jaar van toepassing van deze verordening in te voegen*] rapporteren de lidstaten de volgende informatie over het voorbije kalenderjaar in elektronische vorm aan de Commissie:
 - a) de hoeveelheden halonen die overeenkomstig artikel 9, lid 1, voor kritische toepassingen zijn geïnstalleerd, gebruikt en opgeslagen, de ter vermindering van de emissies van halonen getroffen maatregelen en de geschatte hoeveelheid emissies, en de vooruitgang bij toetsing en gebruik van geschikte alternatieven;
 - b) gevallen van illegale handel, met name die welke worden opgespoord tijdens op grond van artikel 26 verrichte controles, en de op grond van artikel 27 opgelegde sancties, in voorkomend geval.
2. De Commissie kan door middel van uitvoeringshandelingen de vorm en indieningswijze van de in lid 1 bedoelde informatie vaststellen. Die

uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

3. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot actualisering van lid 1 van dit artikel voor zover dit noodzakelijk is met het oog op de door de partijen bij het protocol genomen besluiten.

Artikel 24

Rapportage door de ondernemingen

1. Uiterlijk op 31 maart van elk jaar [PB: *gelieve het jaar van toepassing van deze verordening in te voegen*] rapporteert elke onderneming, via een elektronisch rapportagesysteem, voor elke ozonafbrekende stof de in bijlage VI opgenomen gegevens over het voorbije kalenderjaar aan de Commissie.

Lidstaten moeten daarnaast ook toegang hebben tot het elektronische rapportagesysteem van de ondernemingen die onder hun jurisdictie vallen.

Voorafgaand aan de rapportage moeten ondernemingen zich registreren in het vergunningensysteem.

2. De Commissie en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten nemen passende maatregelen om het vertrouwelijke karakter van de overeenkomstig dit artikel aan haar verstrekte informatie te waarborgen.
3. De Commissie kan door middel van uitvoeringshandelingen de vorm en modaliteiten van de in bijlage VI bedoelde rapportage vaststellen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 28, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.
4. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 29 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot actualisering van bijlage VI voor zover dit noodzakelijk is met het oog op de door de partijen bij het protocol genomen besluiten.

Hoofdstuk VII

Handhaving

Artikel 25

Samenwerking en uitwisseling van informatie

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten, waaronder douaneautoriteiten, markttoezichtautoriteiten, milieuautoriteiten en andere autoriteiten met inspectietaken werken samen met elkaar, met autoriteiten van andere lidstaten, met de Commissie, en indien nodig met administratieve autoriteiten van derde landen teneinde naleving van deze verordening te waarborgen.

Wanneer de samenwerking met douaneautoriteiten vereist is om het kader voor douanerisicobeheer op passende wijze uit te voeren, verstrekken de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 47, lid 2, van Verordening (EU) nr. 952/2013 alle noodzakelijke gegevens aan de douaneautoriteiten.

2. Wanneer de douaneautoriteiten, markttoezichtautoriteiten of andere bevoegde autoriteiten van een lidstaat een inbreuk op deze verordening ontdekken, informeert die bevoegde autoriteit de milieuautoriteit of, als deze niet ter zake bevoegd is, een

andere autoriteit die verantwoordelijk is voor het opleggen van sancties overeenkomstig artikel 27.

3. Lidstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde autoriteiten efficiënte toegang hebben tot de informatie die nodig is om naleving van deze verordening te waarborgen, en zien erop toe dat ze deze informatie onderling uitwisselen. Dergelijke informatie omvat douanegegevens, informatie over eigendom en financiële situatie, schendingen van de milieuwetgeving, evenals gegevens die zijn vastgelegd in het vergunningensysteem.

De informatie wordt ook aan de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten en aan de Commissie verstrekt wanneer dit nodig is om de naleving van deze verordening te waarborgen.

4. Bevoegde autoriteiten waarschuwen bevoegde autoriteiten van andere lidstaten wanneer ze inbreuken op deze verordening ontdekken die mogelijk meerdere lidstaten treffen. De bevoegde autoriteiten brengen met name de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten op de hoogte wanneer zij vaststellen dat een desbetreffend product in de handel is dat niet in overeenstemming met deze verordening is, zodat dat product in alle lidstaten in beslag genomen, verbeurdverklaard, uit de handel genomen of teruggeroepen kan worden met het oog op verwijdering.

Het douanerisicobeheersysteem wordt gebruikt voor de communicatie tussen de douaneautoriteiten.

De douaneautoriteiten wisselen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 515/97 van het Europees Parlement en de Raad³⁴ ook relevante informatie uit over inbreuken op deze verordening en vragen de andere lidstaten en de Commissie waar nodig om bijstand.

Artikel 26

Controleplicht

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten verrichten controles om na te gaan of ondernemingen aan hun verplichtingen uit hoofde van deze verordening voldoen.
2. Bij deze controles wordt een op risico's gebaseerde benadering gehanteerd, waarbij met name rekening wordt gehouden met de nalevingsgeschiedenis van ondernemingen, het risico dat een specifiek product inbreuk maakt op deze verordening, en andere relevante informatie die van de Commissie, nationale douaneautoriteiten, markttoezichtautoriteiten, milieuautoriteiten en andere autoriteiten met inspectietaken, of van bevoegde autoriteiten van derde landen is ontvangen.

Bevoegde autoriteiten verrichten ook controles wanneer ze beschikken over bewijzen of andere relevante informatie dat deze verordening mogelijk niet wordt nageleefd, waaronder gegronde twijfels van derde partijen.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaten verrichten tevens de controles die de Commissie nodig acht om naleving van deze verordening te waarborgen.

³⁴ Verordening (EG) nr. 515/97 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 1997 betreffende de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften (PB L 82 van 22.3.1997, blz. 1).

3. De controles als bedoeld in de leden 1 en 2 omvatten bezoeken ter plaatse van inrichtingen met een passende frequentie en verificatie van relevante documenten en apparatuur.

De controles worden onaangekondigd uitgevoerd, behalve in gevallen waarin een voorafgaande kennisgeving aan de onderneming noodzakelijk is om de doeltreffendheid van de controles te waarborgen. De lidstaten zien erop toe dat ondernemingen de bevoegde autoriteiten alle ondersteuning bieden die nodig is om de controles als bedoeld in dit artikel te verrichten.
4. De bevoegde autoriteiten houden een register van de controles bij, waarbij met name de aard en de resultaten van de controles en de maatregelen die in geval van non-conformiteit zijn genomen, worden vermeld. De gegevens van alle controles worden ten minste vijf jaar bewaard.
5. Een lidstaat mag op verzoek van een andere lidstaat inspecties of andere formele onderzoeken uitvoeren bij ondernemingen die worden verdacht van betrokkenheid bij de illegale overbrenging van stoffen en producten en apparaten als bedoeld in deze verordening en die op het grondgebied van die lidstaat werkzaam zijn. De verzoekende lidstaat wordt van de uitkomst van de controle in kennis gesteld.
6. Bij de uitvoering van de haar ingevolge deze verordening opgelegde taken kan de Commissie van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en van ondernemingen alle benodigde gegevens verlangen. Wanneer de Commissie een onderneming om gegevens verzoekt, zendt zij tegelijkertijd met het verzoek een afschrift van het verzoek aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan het hoofdkantoor van de onderneming is gevestigd.
7. De Commissie neemt passende maatregelen om adequate uitwisseling van informatie en samenwerking tussen bevoegde autoriteiten van de lidstaten alsmede tussen bevoegde autoriteiten van de lidstaten en de Commissie te bevorderen. De Commissie neemt passende maatregelen om het vertrouwelijke karakter van de op grond van dit artikel verkregen gegevens te beschermen.

Hoofdstuk VII

Sancties, comitéprocedure en uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

Artikel 27

Sancties

1. De lidstaten stellen voorschriften vast ten aanzien van de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van deze verordening en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties worden uitgevoerd. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 1 januari [*PB: gelieve het jaartal in te voegen = 1 jaar na de inwerkingtreding van deze verordening*] in kennis van die voorschriften en bepalingen en stellen haar onverwijld in kennis van alle latere wijzigingen daarvan.
2. Onverminderd de verplichtingen van lidstaten op grond van Richtlijn 2008/99/EG machtigen de lidstaten bevoegde autoriteiten overeenkomstig nationale wetgeving om passende administratieve sancties op te leggen en andere administratieve maatregelen te nemen in verband met deze inbreuken.

3. Lidstaten waarborgen dat de hoogte en de aard van de sancties passend en evenredig zijn en er bij de toepassing ervan in ieder geval rekening wordt gehouden met:
 - a) de aard en de ernst van de inbreuk;
 - b) de opzettelijke of nalatige aard van de inbreuk;
 - c) eerdere inbreuken op deze verordening door de verantwoordelijk gestelde onderneming;
 - d) de financiële situatie van de verantwoordelijk gestelde onderneming;
 - e) de economische voordelen die als gevolg van de inbreuk zijn verworven of naar verwachting zullen worden verworven.
4. De lidstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde autoriteiten ten minste de volgende sancties kunnen opleggen in geval van inbreuken op deze verordening:
 - a) boetes;
 - b) inbeslagneming of verbeurdverklaring van illegaal verkregen goederen of van door de onderneming als gevolg van de inbreuk verworven inkomsten;
 - c) opschorting of intrekking van de goedkeuring om onder het toepassingsgebied van deze verordening vallende activiteiten uit te voeren.
5. Bij onrechtmatige productie, invoer, uitvoer, in de handel brengen of gebruik van ozonafbrekende stoffen die zijn opgenomen in bijlage I of van producten en apparaten die dergelijke stoffen bevatten of nodig hebben voor de werking ervan, voorzien de lidstaten in de mogelijkheid om administratieve boetes van ten minste vijf maal de marktwaarde van de betrokken stoffen of betrokken producten en apparaten op te leggen. Bij herhaalde inbreuken binnen een periode van vijf jaar voorzien de lidstaten in de mogelijkheid om administratieve boetes van ten minste acht maal de marktwaarde van de betrokken stoffen of betrokken producten en apparaten op te leggen.

Bij inbreuken op artikel 21, lid 1, worden de mogelijke gevolgen voor het klimaat weerspiegeld door de koolstofprijs in aanmerking te nemen bij de vaststelling van een administratieve boete.

Artikel 28

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité voor ozonafbrekende stoffen. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 29

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 7, lid 4, artikel 8, lid 7, artikel 9, lid 3, artikel 16, lid 13, artikel 18, artikel 19, lid 2, artikel 20, lid 8, artikel 22, artikel 23, lid 3, en artikel 24, lid 4, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de

Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van [*vanaf de datum van toepassing van de verordening*].

3. De in artikel 7, lid 4, artikel 8, lid 7, artikel 9, lid 3, artikel 16, lid 13, artikel 18, artikel 19, lid 2, artikel 20, lid 8, artikel 22, artikel 23, lid 3, en artikel 24, lid 4, bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan ten allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig artikel 7, lid 4, artikel 8, lid 7, artikel 9, lid 3, artikel 16, lid 13, artikel 18, artikel 19, lid 2, artikel 20, lid 8, artikel 22, artikel 23, lid 3, en artikel 24, lid 4, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Hoofdstuk VIII

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 30

Evaluatie

Uiterlijk op 1 januari 2033 publiceert de Commissie een rapport over de uitvoering van deze verordening.

Artikel 31

Intrekking

Verordening (EG) nr. 1005/2009 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar deze verordening en worden gelezen overeenkomstig de concordantietabel in bijlage VIII.

Artikel 32

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 16, leden 14 en 15, en artikel 17, lid 5, van deze verordening treden in werking met ingang van:

- a) [[1 maart 2023] datum = de datum van toepassing zoals vermeld in de verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de éénloketomgeving van de Europese Unie voor de douane en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 952/2013 in de bijlage voor het deel dat betrekking heeft op ozonafbrekende stoffen] wat betreft de douaneregeling voor in het vrije verkeer brengen als bedoeld in artikel 201 van Verordening (EU) nr. 952/2013, en uitvoer;
- b) [[1 maart 2025] datum = de datum van toepassing zoals vermeld in de verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de éénloketomgeving van de Europese Unie voor de douane en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 952/2013 in de bijlage voor het deel dat betrekking heeft op ozonafbrekende stoffen] wat betreft andere invoerregelingen dan de in punt a) genoemde regeling.

Gedaan te Straatsburg,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter
[...]

Voor de Raad
De voorzitter